

MAGIC

WORLD ONLINE 3

โลกออนไลน์ในฝัน

Story : Mr.Saka

สำนักพิมพ์สตาปอร์นบุ๊คส์

ลำดับที่ 896

Magic World Online โลกออนไลน์ในฝัน เล่ม 3

เขียนโดย Mr. Saka

พิมพ์ครั้งแรก : มีนาคม 2557

ISBN 978-616-00-1274-9

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

หัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือเด็กและวรรณกรรมเยาวชน : สุริยกันต์ ปรหมงคล

บรรณาธิการเล่ม : การบูร สุทธิไธชา วรศพร หล่อธราประเสริฐ

พิสูจน์อักษร : บุญเอก พงษ์พัฒน์ ชาญญา วงศ์บุญโยจิต

ออกแบบปก : กฤษฎา รอดหลง ภาพปก : Panthera รูปเล่ม : กระดาษดี คณะเจริญ วารวรณ์ ไบเมลิ
พิมพ์ที่ : บริษัท ส. เอเซียเพรส (1989) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสตาปอร์นบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคชญา โลกิตสถาพร บรรณาธิการบริหาร : ประวิทย์ สุวณิชย์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต : ธัญภัทร์ พงษ์ไชย์ ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิขะไชย

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : ลินธุ์ พรสวรรค์จัน ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ชนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสตาปอร์นบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : stpbook@yahoo.com

ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

ราคา 200 บาท

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน พร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน

หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

www

กร:ถกนอบสยตกรันธัด
www.greenread.com

ตุลา เด็กหนุ่มผู้มีเส้นทางชีวิตน่าติดตาม เขามีจิตใจเข้มแข็ง มุ่งมั่น ทำให้ได้พบกับประสบการณ์มหัศจรรย์ รวมถึงสัตว์เลื้อยอย่างแมว ที่กลายมาเป็นเพื่อนรู้ใจ สามารถสื่อสารกันได้ราวกับเป็นมนุษย์ด้วยกัน เขาจะได้พบเจอกับบททดสอบอีกมากมาย พร้อมกับเพื่อนที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตุลา กำลังจะกลายเป็นผู้เปิดประตูสู่เส้นทางใหม่ของมนุษยชาติ เขาจะสามารถฟันฝ่าอุปสรรคนี้ได้หรือไม่ ขอเชิญท่านผู้อ่านติดตามชีวิตอันน่าตื่นเต้นของเขาต่อไปครับ

Mr. Saka
(มิสเตอร์ซากะ)

www.satapornbooks.com

49

สับพลีที่หก

ตุลาและพวกแมววิ่งออกมาจากถ้ำค้างคาวด้วยความเร็วสูงสุด เมื่อหยุดพักเขาให้พวกแมวเอาของมารวมกันที่เบ้ของตน หลังจากจัดการเก็บของเรียบร้อยแล้วปลั่งก็พูดว่า

“ชนะขาดลอย ตุลาฆ่าบอสกับจัดการค้างคาวไป 200 กว่าตัว แต่พวกเราทุกคนมีคะแนนมากกว่า 300 คะแนน ฮึๆๆ”

ตุลาหัวเราะซ้ำ “ฮ่าๆๆ เก่งมากเลย พวกนายลงมือได้รวดเร็วมาก การใช้ปรานทำได้เนียนคมและตรวจจับการใช้พลังได้ยากมาก แต่ต้องซ่อนจิตให้ดีกว่านี้นะ ตอนพวกนายลงมือ ฉันจับจิตของพวกนายได้ตลอดเวลาเลย ระดับนี้ยังโจมตีฉันไม่โดนหรอกนะ บอกไว้ก่อน”

“ซ่อนจิตเหวอ นายจอมโหดก็เคยบอกเอาไว้เหมือนกันนี่นะ” ปลั่งกำกล่าวเบาๆ

นายจอมโหดที่ว่าเป็นไปตำหलगนั่นเอง แม้ว่าตุลาจะพยายามบอกให้พวกแมวเรียกชื่อให้ถูก แต่พวกมันก็ไม่ยอมเปลี่ยนคำเรียก ช่วงหลังตุลาเห็นว่าไม่ว่าพวกแมวจะเรียกไปตำหलगยังไงอีกฝ่ายก็ไมรู้เรื่องอยู่ดี ดังนั้นพวกมันอยากเรียกยังไงก็ปล่อยพวกมันไปแล้วกัน

มารอนถามตุลาว่า “ถ้าซ่อนจิตได้มันดียังไงเธอ”

“งั้นพวกเรามาประลองกันสักครั้งก็แล้วกัน พวกนายเตรียมพร้อมนะ”

จากนั้นตุลาก็นึกจิตแล้วพุ่งตัวหายไป ปกติแล้วในการประลองตุลามักจะตั้งรับ ส่วนพวกแมวจะคอยโจมตี และทุกครั้งที่สูงกัน โดยมากตุลาจะพยายามไม่ใช้พลังพิเศษในเกม จนตอนหลังรู้ว่าถ้าใช้พลังจิตในเกมมากๆ จะมีผลดีต่อการฝึกจิตในโลกจริง เขาจึงใช้พลังจิตในการต่อสู้มากขึ้น

พวกแมวที่ตามการเคลื่อนไหวของตุลาไม่ทันไม่ได้ตกใจมากนัก สมกับที่ไปด้าหลางฝึกมาเป็นอย่างดี พวกมันฉีกปราดนแผ่ออกไปรอบทิศเพื่อหาตัวตุลา แต่ตุลาที่รู้ความสามารถของพวกแมวดีซึ่งหลบออกไปนอกกระยะตรวจจับแต่แรกแล้ว

“ระวังทางซ้าย” บลังก้าตะโกน เมื่อสัมผัสได้ว่ามีบางอย่างพุ่งเข้ามาอย่างรวดเร็ว พวกแมวต่างพุ่งตัวหลบ สิ่งนั้นพุ่งเข้ามาปะทะกับจุดที่พวกมันเคยยืนอยู่อย่างแรง ที่แท้ตุลาขว้างกิ่งไม้ที่ฉีกพลังเข้าไปใส่พวกมันนั่นเอง

“จับสัมผัสไม่ได้เลย พวกเรากระจายตัวกันไปดีไหม ยืนรวมกันแบบนี้เสียเปรียบนะ” บลูอายส์ร้อง

เกลแย้งว่า “อย่าแยกกัน ไม่รู้ว่าตุลาซ่อนอยู่ตรงไหน ถ้าพวกเราแยกกันโดนจัดการทีละตัวแน่”

ตุลาไม่รอให้พวกแมวปรึกษากันนาน เขาใช้พลังจิตควบคุมกิ่งไม้แล้วซัดเข้าไปหาพวกแมวจากทิศทางต่างๆ เมื่อพวกแมวเริ่มเสียจังหวะพลังปราดนที่กระจายออกมาเพื่อหาตำแหน่งของเขาก็เกิดช่องโหว่ ตุลาอาศัยความเร็วเข้าประชิดแล้วใช้พลังจิตล็อกการเคลื่อนไหวของพวกแมวไปที่ละตัว เมื่อล็อกได้ครบทั้งห้าตัวแล้ว ตุลา ก็กล่าวว่า

“เป็นไงล่ะ ถ้าเจอกับศัตรูที่ซ่อนจิตได้และเคลื่อนไหวได้เร็วเหมือน
 ฉันทอนนี้ พวกนายยังรับมือไม่ได้หรอก ถ้าพวกนายซ่อนจิตได้ ใครที่เป็น
 ศัตรูของพวกนายต้องปวดหัวแน่ๆ”

พวกแมวเร่งพลังปราณอย่างเต็มที่จนสามารถสลายพลังจิตของ
 ตูลาได้ พวกมันหันมามองตูลาแล้วมารอนก็อ่อนว่า

“ตูลาทำได้ไงอะ หาดำแหน่งไม่ได้เลย สอนหน่อยสิ นะๆ”

ตูลาหัวเราะ ความจริงพวกแมวของเขาพัฒนาไปมากแล้ว ที่ผ่าน
 มายังไม่เคยแพ้ใครยกเว้นเขา กับไปต้าหลาง ช่วงหลังๆ เมื่อไปต้าหลาง
 ไม่ได้เข้ามาอีก ดูเหมือนพวกมันจะเอาแต่เล่นมากไปหน่อย ตูลาเลย
 อยากจะให้พวกมันมีอะไรทำบ้าง ให้ฝึกควบคุมจิตก็น่าจะดี

“ก็ไม่ต่างจากการซ่อนปราณหรอกนะ คุณต้าหลางสอนให้พวก
 นายควบคุมลมปราณให้เป็นธรรมชาติ แล้วใช้ออกมาในปริบทเดียว การ
 ซ่อนจิตก็คล้ายๆ กันแหละ เวลาต่อสู้ต้องรวบรวมสติสมาธิให้ดี พิจารณา
 ตำแหน่งของคู่ต่อสู้ พื้นที่ชัยภูมิ และที่สำคัญที่สุดคือการเคลื่อนไหวของ
 ตัวเอง อย่าใจร้อนเด็ดขาด พวกนายตอนนี้เวลาลงมือคิดแต่จะโจมตี
 เป้าหมายอย่างเดียว ไม่ค่อยได้พิจารณารูปแบบการเคลื่อนไหวของศัตรู
 เลย ต้องใจเย็นกว่านี้ อย่าให้ศัตรูอ่านออกได้ว่าจะโจมตียังไง ที่ผ่านมา
 ตอนที่พวกนายประลองกับฉันไม่เคยสังเกตเลยเหรอว่า ฉันไม่ได้เร่ง
 ความเร็วเท่าไร ทำไม่ถึงรับมือพวกนายได้ง่ายๆ”

เมื่อพวกแมวได้ยินก็นึกได้ว่า ก่อนหน้านี้นตูลาไม่ได้ใช้ความเร็ว
 มากมายก็รับมือพวกมันได้ ทำให้เข้าใจว่าตูลาช้ากว่าพวกมันมาก แต่จาก
 การทดลองต่อสู้กันเมื่อครู่ทำให้รู้ว่า ความเร็วของตูลามีมากกว่าพวกมันมาก
 แม้เรื่องกำลังตูลาจะน้อยกว่า แต่พวกมันก็ยังสู้ตูลาไม่ได้อยู่ดี

เนโรถามว่า “แค่นั้นก็ซ่อนจิตได้แล้วเหรอ”

ตูลายิ้ม เขาขมุนเนโรขึ้นมาแล้วกล่าวว่า “ใช่แล้ว แค่นี้แหละ มี

สมาธิที่สงบนิ่ง ไม่ว่าใครก็ยากจะสัมผัสจิตใจของเธอได้ ถึงที่พูดมาฟังดูเหมือนง่าย แต่ก็ต้องใช้เวลาและความตั้งใจไม่น้อยเลยนะ”

“แล้วจะฝึกไอ้สมาธิที่ว่ายังงี้ล่ะ” บลังก้าถามบ้าง

ตุลาตอบว่า “สำหรับพวกนายก็ไม่ยากหรอก แค่เร่งสมาธิโคจรลมปราณตลอดเวลา พร้อมๆ กับซ่อนลมปราณอย่าให้พลังปราณแผ่ออกไปนอกร่างกาย ก็เป็นการฝึกสมาธิรูปแบบหนึ่งแล้ว คุณด้าหลงไม่ได้บอกเหรอ”

เนโรที่อยู่ในห้องแขนตุลาแทรกขึ้นมาว่า “มิน่า นายจอมโหดถึงบอกให้เราโคจรลมปราณตลอดเวลา ทั้งช่วยให้เป็นธรรมชาติจนยากจะมีใครสัมผัสได้ แถมยังช่วยฝึกสมาธิด้วยนี้เอง”

“เพราะบลังก้าเอาแต่เล่นนั่นแหละ เล่นมากไปจนลืมที่นายจอมโหดบอกเลย” เกลบ่น

“ใช่ๆ” แมวอีกหลายตัวขานรับ ส่วนบลังก้าที่ได้ยินก็เริ่มคอตก

ตุลาอดหัวเราะออกมาไม่ได้แล้วกล่าวว่า “เอาน่า ค่อยๆ ฝึกไปก็ได้ เหนื่อยก็พัก ไม่นานเดี๋ยวก็ชิน ฉันเองกว่าจะควบคุมสมาธิได้ตลอดเวลา ก็ใช้เวลาไม่ใช่น้อยเลยนะ”

ตุลาปล่อยเนโรลงพื้นแล้วบอกพวกมันว่า “พวกนายเข้าไปอยู่ในผืนกสิ์ก็แล้วกัน ฉันจะใช้ใบวาร์ปเข้าเมือง จะได้ไวๆ น้อย”

เมื่อวาร์ปกลับเข้าไปที่เมืองโคอี ตุลาตรงไปที่ร้านขายอาวุธ เขาเดินเข้าไปในร้าน แล้วมองหาไม้ดัดที่สร้างจากโลหะที่เสริมการโจมตีทางจิตได้ แต่โลหะที่เสริมการโจมตีทางจิตมักถูกใช้สร้างเป็นอาวุธสำหรับผู้ประชิดตัวและเกราะต่างๆ มากกว่า ไม่มีที่เป็นอาวุธระยะไกลเลย ตุลาจึงเดินไปถามเจ้าของร้าน

“ไม่มีไม้ดัดที่สร้างจากโลหะที่เสริมการโจมตีทางจิตหรอกครับ”

เจ้าของร้านหันมามองหน้าตุลาแล้วกล่าวว่า “น้องชาย อาวุธที่สร้างจากโลหะที่เสริมพลังจิตได้มีราคาแพง อาวุธชุดประเภทใช้แล้วทิ้งสร้างมาก็ขายไม่ออก”

ตุลาพยักหน้าเข้าใจแล้วถามว่า “แล้วถ้าผมอยากสั่งทำจะได้ไหมครับ”

“ถ้าอย่างนั้น น้องชายคงต้องไปชุดแรกที่เสริมพลังจิตแล้วจ้างช่างทำเองแล้ว”

ตุลาถามต่อ “ถ้าอย่างนั้นผมขายวัตถุดิบที่นี้ได้ไหมครับ”

แล้วตุลาก็นิยบของหลายๆ อย่างออกมาจากกระเป๋า เป็นชิ้นส่วนจากมอนสเตอร์ที่เขาและพวกแมวล่ามาได้ เมื่อเจ้าของร้านเห็นก็แนะนำให้ไปขายที่ร้านขายยาซึ่งอยู่ติดกัน ตุลาตกลงใจขายชิ้นส่วนทั้งหมดที่เก็บมานานที่ร้านขายยา และซื้อยาเพิ่มพลังปราณจำนวนมากให้พวกแมวเอาเก็บไว้ในกระเป๋าของพวกมัน รวมถึงยาเพิ่มพลังจิตสำหรับเอาไว้ใช้เอง แม้ว่าพลังจิตของเขามีอัตราการฟื้นฟูที่สูงมาก เพราะระดับทักษะควบคุมจิตของเขาอยู่ในขั้นสูงสุด และมีทักษะสายจิตระดับสูงอย่างวิถิแห่งจิต แต่บางครั้งเมื่อใช้พลังจิตอย่างต่อเนื่องก็ทำให้พลังจิตหมดได้เหมือนกัน ซื้อยาพวกนี้ตอนเอาไว้จะปลอดภัยกว่า

ตุลาตรวจดูระดับเลเวลพบว่าตอนนี้เขามีเลเวล 51 ส่วนพวกแมวเลเวล 71 แล้ว เขาก็คิดในใจว่า ‘ทักษะเสริมของเราเต็มไปด้วยหลายอย่างแล้ว คงไม่ต้องกดเลเวลไว้แล้วมั้ง ตอนนี้เรารับค่าประสบการณ์ 5% แต่พวกแมวรับไป 19% เลยทำให้เลเวลของพวกแมวแซงหน้าเราไปมากขนาดนี้’

ตุลาตกลงใจรับค่าประสบการณ์ให้ตัวเอง 20% ส่วนพวกแมวรับไปตัวละ 16% ‘ต่อไปคงต้องเก็บเลเวลอย่างจริงจังซะแล้วสิ ว่าแต่พวกแมวใกล้จะเลเวล 100 แล้ว เดียวไปถามตึกว่าว่าจะเลื่อนคลาสพวกมันยังงัย’

เขาเดินไปที่อาคารบริการผู้เล่นแล้วสอบถามพนักงาน

“ถ้าสัตว์เลี้ยงจะเลื่อนคลาสต้องทำยังไงครับ”

พนักงานตอบกลับมว่า “AI ติดตามมีสถานะเทียบเท่ากับผู้เล่น การเลื่อนคลาสนี้ก็ต้องรับภารกิจเหมือนกับผู้เล่นทั่วๆ ไปนั่นแหละครับ”

ตุลาที่ได้ยินก็เกิดความคิดแปลกๆ ขึ้นมา เขาถามอีกว่า “มีสถานะเหมือนกับผู้เล่นเหรอครับ ถ้าอย่างนั้นสัตว์เลี้ยงจะสามารถรับคุณสมบัติเสริมของเผ่าอื่นเหมือนผู้เล่นใช้หัวใจของบอสเสริมคุณสมบัติได้หรือเปล่าครับ”

“คำถามนี้คิดค่าบริการ 50 เหรียญทองครับ” พนักงานเอ่ยยิ้มๆ

ตุลาได้ฟังก็รู้ได้ทันทีว่าทำได้แน่ๆ ไม่งั้นจะคิดค่าบริการข้อมูลไปทำไม เขายิ้มออกมาแล้วกล่าวว่า “ขอเปลี่ยนคำถามครับ สัตว์เลี้ยงจะรับความสามารถเสริมของเผ่าอื่นต้องทำยังไงครับ”

คราวนี้พนักงานถึงกับหัวเราะออกมา “ตั้งคำถามได้ฉลาดมากครับ คำถามนี้ราคา 50 เหรียญทองเท่ากัน แต่ถ้าอยากฟังข้อมูลอย่างละเอียด 500 เหรียญทองครับ”

ตุลาลองคำนวณในใจ ดูเหมือนถ้าจ่ายแค่ 50 เหรียญ คงได้ข้อมูลที่ละเอียด เขาคงต้องถามเพิ่มอีกหลายคำถาม แต่ถ้าจ่าย 500 เหรียญแล้วได้คำตอบง่ายๆ แปลว่าขาดทุนแน่นอน เมื่อลองดูเงินที่มีในกระเป๋า ตุลาก็พบว่ามืออยู่เกือบ 1,500 เหรียญ ส่วนเงินที่ได้จากการขายคู่มือแลกออกไปนอกเกมหมดแล้ว จึงตกลงใจจ่าย 500 เหรียญเพื่อฟังข้อมูลอย่างละเอียด

“เลือกได้ฉลาดมากครับ” พนักงานกล่าวชม “สัตว์เลี้ยงมีสถานะไม่ต่างจากผู้เล่น จึงสามารถเสริมความสามารถของเผ่าอื่นได้ แต่วิธีเสริมความสามารถจะต่างจากผู้เล่น เวทที่ใช้เสริมความสามารถของผู้เล่นเป็นเวทที่ใช้ได้กับมนุษย์เท่านั้น หากสัตว์เลี้ยงอยากได้ความสามารถของเผ่า

อื่น ต้องหา NPC ของเผ่า นั้นเพื่อขอรับความสามารถโดยตรงครับ”

ตุลาถามว่า “แล้วการรับความสามารถเสริมของเผ่าอื่นจากการให้หัวใจของบอสกับการได้รับจาก NPC ประจำเผ่าแตกต่างกันยังไงครับ”

“แตกต่างกันแน่นอนครับ ถ้าให้หัวใจของบอส ความสามารถของเผ่า นั้นจะใช้ได้ไม่เต็มที่ เช่น เมื่อคุณใช้หัวใจหมาป่าเปลี่ยนเผ่า คุณจะได้รับความสามารถและจุดเด่นของหมาป่าตัวนั้นมา แต่คุณจะได้ความสามารถอื่นๆ ของเผ่าหมาป่าที่หมาป่าตัวนั้นไม่มี และจะกลายเป็นศัตรูของเผ่าหมาป่า ไม่สามารถเข้าพบ NPC ของเผ่าหมาป่าเพื่อพัฒนาความสามารถได้ครับ แต่ถ้าเปลี่ยนเผ่าโดยได้รับการยอมรับจาก NPC ประจำเผ่า คุณจะไม่ได้ทักษะประจำเผ่าใดๆ เลย แต่ถ้าเงื่อนไขเหมาะสม ความสามารถของเผ่า นั้นจะเพิ่มขึ้นมาเอง เหมือนกับตอนที่คุณเข้าเกมมาใหม่ๆ นั้นแหละครับ พอมีเงื่อนไขเหมาะสมก็จะได้ทักษะมาเอง”

“แล้วผมจะหา NPC ประจำเผ่าต่างๆ ได้ที่ไหนครับ” ตุลาถามต่อ

“เรื่องนั้นคุณคงต้องตามหาให้ได้ด้วยตัวเอง แต่อย่าลืมว่าค่าความดีเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเปลี่ยนเผ่า นะครับ เท่าที่ดูคุณตุลา คงไม่มีโอกาสเข้าพบ NPC ของเผ่าหมาป่า หมี เสือ จระเข้ และค้างคาวแล้วครับ ดูเหมือนคุณจะจัดการพวกนั้นไปไม่น้อย” พนักงานกล่าวพลางยิ้ม

ตุลาอดหัวเราะไม่ได้แล้วกล่าวว่า “อืม ใช้อัค่าความดีมันมีผลแบบนี้ด้วยแฮะ สงสัยผมจะเข้าพบได้เฉพาะ NPC ของสัตว์กินพืชละมัง”

พนักงานก็หัวเราะออกมาเช่นกัน “ในทวีปหลักมีเผ่าพันธุ์มากมาย ไม่ได้มีแค่ไม่กี่เผ่าเหมือนเกาะเริ่มต้นหรอกครับ ยิ่งถ้าจบสงครามแล้วเปิดทวีปใหม่ได้ ตัวเลือกเผ่า ยิ่งมีมากขึ้นครับ ผมแน่ใจว่าคุณตุลา ยังไม่เคยสร้างความแค้นให้กับเผ่าเทพหรือมังกรแน่ๆ”

ตุลาที่ได้ยินยิ่งรู้สึกขำแล้วกล่าวว่า “ผมเน้นสายจิตครับ แต่ผมดันเคยฆ่าเผ่ามารชะด้วยสิ สงสัยถ้าอยากได้เผ่าสัตว์กินเนื้อคงต้องเปลี่ยน

เผ่าโดยใช้หัวใจบอส หรือไม่ก็เล่นเผ่ามนุษย์ไปตลอดซะแล้ว ผมไม่มีอะไรสงสัยแล้วครับ ขอบคุณมากที่ช่วยตอบคำถาม”

ก่อนที่ตุลาจะออกไป พนักงานก็พูดขึ้นมาว่า “เผ่ามนุษย์สามารถพัฒนาความสามารถได้รอบด้านนะครับ ไม่ได้เน้นสายใดสายหนึ่งเหมือนเผ่าอื่นๆ ขอให้สนุกนะครับ”

หลังจากที่ตุลาเดินจากไป พนักงานคนนั้นอดรู้สึกเสียใจไม่ได้จึงบ่นออกมาว่า “น่าจะถามถึงทักษะพิเศษของเผ่ามนุษย์เพิ่มอีกสักนิดน่าจะเสียตายแทนจริงๆ ไ้อ้เราถ้าไม่ถูกถามก็จะตอบเกินหน้าที่ไม่ได้ซะด้วยสิ”

เมื่อออกมาจากอาคารบริการผู้เล่น ตุลาตรงไปที่โรงตีเหล็กของเมืองนี้ แม้จะรู้ว่าทางทิศเหนือของเมืองมีเหมืองแร่ แต่เขาก็ไม่คิดที่จะไปขุดเอง หาซื้อเอาง่ายกว่าเยอะ แค่มียศระดับต่ำที่ตีจากแร่ชั้นดีไม่น่าจะมีราคาแพงมากนัก หลังจากไปถึงโรงตีเหล็ก ตุลาที่ต่อรองราคาและเลือกสร้างมีดจากแร่เสริมพลังจิตระดับ D ซึ่งเป็นแร่เสริมพลังจิตระดับสูงสุดที่มีในเกาะเริ่มต้น

ถึงอย่างนั้นก็มีดเล่มแรกที่ช่างตีเหล็กของเมืองนี้ตีขึ้นมากลับไม่ถูกใจตุลาเท่าไร เขานึกถึงตอนที่เคยไปช่วยกลุ่มช่างเหมืองตีเหล็ก นี่นับว่าเป็นโอกาสดีที่เขาจะได้ทบทวนความรู้ ตุลาจึงตกลงใจที่จะลองสร้างมีดขึ้นมาด้วยตัวเอง เขาใช้เวลาที่เหลืออยู่ตีมีดให้ได้มากที่สุด เมื่อถึงเวลาออกจากเกม ตุลาก็สามารถตีมีดได้กว่า 100 เล่ม เข้าเกมคราวหน้าคงได้เวลาสำหรับการออกล่าบอสตัวต่อไปแล้ว

เมื่อออกจากเกม ตุลาที่ฝึกสมาธิในโลกจริงตามปกติเพื่อรอเวลาที่จะไปออกกำลังกายกับครอบครัว แม้ว่าจะไม่สามารถฝึกจนแรงประสาทสัมผัสในโลกจริงได้ แต่ด้านการรับรู้เรียกได้ว่าก้าวหน้าไปมาก

ในขณะที่เขาสัมผัสได้ว่ากำลังมีคนเดินเข้ามาที่ห้องของตน ตุลาก็นึกถึงการต่อสู้กับฝูงค้างคาวขึ้นมา ในเกมเขาสามารถใช้พลังจิตคาดเดารูปแบบการเคลื่อนที่ของมอนสเตอร์ได้ แม้ว่าในโลกจริงจะไม่สามารถเร่งความเร็วของประสาทสัมผัส แต่ถ้าใช้ประสาทการรับรู้ที่พัฒนาขึ้นมาอย่างมากนี้ คาดเดาการเคลื่อนไหวของคู่ประลองละ

เมื่อนึกถึงตอนนี้ ตุลา รู้สึกตื่นเต้นมาก ถ้าต้องประมือกับคนอื่น โดยที่เขาสามารถรู้การเคลื่อนไหวของคู่ต่อสู้ล่วงหน้าได้ นั่นเท่ากับปิดประตูแพ้ไปแล้ว จากนั้นเขาก็ออกจากห้องเพื่อไปออกกำลังกายยามเช้าตามปกติ

ตอนพักกลางวันในโรงเรียน ตุลาเข้าไปหาเพื่อนๆ แล้วถามว่า

“ฉันอยากให้พวกนายช่วยอะไรหน่อยได้ไหม”

“ว่ามาเลยได้ชื้อ ช่วยได้ทุกอย่างยกเว้นยืมตัว” เอกรับคำ

ตุลาหัวเราะแล้วกล่าวว่า “ไอ้บ้า ที่ฉันอยากให้อะไร ช่วย คือให้พวกนายช่วยมาประลองกับฉันหน่อยแค่นั้นเอง”

“ได้เลย แต่บอกตรงๆ นะ ให้พวกฉันประลองกับนาย เหมือนกับนายมาขอต่อยฉันฟรีๆ ยังไงก็ไม่รู้วะ” เอกพูดพลางหัวเราะ

“เอาน่าช่วยหน่อย ฉันอยากทดลองอะไรบางอย่าง” ตุลาอยากรู้ว่าถ้าการใช้จิตสัมผัสในโลกจริงๆ มันจะได้ผลขนาดไหน เขาอยากจะมีประสบการณ์การใช้จิตอ่านการเคลื่อนไหวของคู่ต่อสู้ให้มากที่สุด ก่อนที่จะประลองกับศิษย์พี่หลิหลินหวางอีกครั้ง

เอกก็ไม่ขัดศรัทธา เขาบุกเข้าหาตุลาอย่างตั้งใจ แม้ว่าตุลาจะไม่ได้ฟังสายตามากนัก แต่เขายังพอจะรับมือเองได้ เพื่อนๆ ที่ดูอยู่ต่างมองตุลาอย่างสงสัย เพราะเท่าที่เห็น การเคลื่อนไหวของตุลาดูแปลกกว่าเมื่อ

ก่อนมาก

เมื่อเอกหยุดพัก คิงก็เข้ามาถามตุลา “ได้ชื่อ ทำไมวันนี้เคลื่อนไหว
ติดๆ ขัดๆ ไม่ไหลลื่นเลย”

ตุลายิ้มออกมาแล้วตอบ “ฉันกำลังทดลองประสาทการรับรู้ของ
อริบายยาก นายเข้ามาเป็นคู่ซ้อมให้หน่อยสิ”

เมื่อคิงได้ยิน แม้ว่าจะยังสงสัยแต่ก็ยอมทำตามที่ตุลาขอ เขาเข้า
โจมตีตุลาอย่างสุดความสามารถ ช่วงแรกๆ สามารถรุกไล่ตุลาได้อย่าง
สวยงาม แต่ยิ่งตุลาต่อสู้สมาธิก็ยิ่งดีขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถอ่านการ
เคลื่อนไหวของคิงได้โดยไม่ใช้สายตา ในที่สุดตุลาจึงบอกคนที่เหลือว่า

“ฉันพอจับหลักได้แล้ว พวกนายที่เหลือลองโจมตีเข้ามาพร้อมกัน
เลย”

เอก กร และชัยที่ได้ยินหันไปมองหน้ากัน ได้ชื่อมันจะเล่นอะไร
หว่า เมื่อทั้งสามคนเดินเข้ามาตุลาก็ก้าวต่อ “พวกนายล้อมฉันซ้ายขวา
หน้าหลัง แล้วโจมตีมาเลย”

“เล่นอะไรวะ ได้ชื่อ” ชัยถามออกมางๆ

ตุลากล่าวว่า “นี่เป็นการฝึกประสาทสัมผัสของตัวเอง ช่วยหน่อย
ก็แล้วกันนะ ขอร้องล่ะ”

คิงได้ยินดังนั้นจึงให้สัญญาณเพื่อนๆ ลงมือพร้อมกัน แล้วสิ่งที่ไม่น่า
เชื่อก็เกิดขึ้น ตุลาสามารถหลบการโจมตีที่มาจากจุดบอดของสายตา
ได้ แถมยังไม่ใช้แค่ครั้งเดียว เพราะเขาสามารถหลบหลักได้อย่างต่อเนื่อง
จนคนที่อยู่ด้านหลังต่างตกใจว่าทำได้อย่างไร แม้จะรู้สึกแปลกใจ แต่ทั้ง
สี่คนก็เริ่มลงมือหนักขึ้นเรื่อยๆ โดยที่ตุลาซึ่งสามารถอ่านการเคลื่อนไหว
ของทั้งสี่คนได้ล่วงหน้าหลบหลีกได้อย่างสบาย

“หรือว่าเราชินกับเพลงมวยที่พวกนี้ฝึกกันนะ ก่อนที่พวกนี้จะออก
หมัดเราเลยสามารถรับรู้ได้ก่อนที่หมัดจะถูกปล่อยออกมาซะอีก” ตุลანი้ก

สงสัย

ทั้งห้าคนประลองกันจนถึงเวลาที่สัญญาณหมดเวลาพักกลางวัน
ตั้งขึ้น คิงอดถามตุลาไม่ได้ว่า “นายทำได้ยังไงนะ หลบการโจมตีที่มาจาก
จุดบอดได้ด้วย”

ตุลาหัวเราะ “ความลับ แต่ฉันคิดเอาไว้แล้วว่าต้องฝึกให้เต็มที่ก่อน
จะถึงวันเสาร์ ฉันอยากประลองกับศิษย์พี่ใหญ่ดูอีกสักครั้ง เลยต้องขอให้
พวกนายมาช่วยฝึกนะ”

คิงระบายลมหายใจ “เข้าใจแล้ว ถึงฝีมือของพวกเราจะไม่ดี
เท่าไร แต่งานนี้ฉันจะทุ่มเต็มที่ ไม่ต้องเป็นห่วง”

“ขอบคุณมากทุกคน ถ้าฉันฝึกจนคล่อง การประลองวันเสาร์นี้จะ
ต้องสนุกแน่ๆ” ตุลากล่าว

50

สถาบันพลังจิต

เมื่อโรงเรียนเล็ก ตูลาขอให้เพื่อนสนิททั้งสี่คนช่วยฝึกซ้อมอีกสักพัก ที่ไม่คาดคิดคือ สมาชิกชมรมหลายคนก็รู้เรื่องต่างชักชวนเพื่อนๆ ตามมาดูฝีมือของตูลา เพราะปกติหัวหน้าชมรมจะไม่ได้จับคู่ซ้อมกับสมาชิกชมรม โดยมากตูลาแค่คอยดูแลการจับคู่ซ้อมของสมาชิกชมรมคนอื่นๆ และให้คำแนะนำเท่านั้น

สิ่งที่เกิดขึ้นสร้างความประหลาดใจให้กับสมาชิกชมรมและคนที่มาร่วมรับชมเป็นอย่างมาก ตูลาสามารถหลบการโจมตีที่มาจากรอบด้านได้อย่างไม่น่าเชื่อ ความจริงแล้วการรับสัมผัสและการเคลื่อนไหวโดยไม่ใช้สายตาในเกมตูลาทำได้คล่องจนแทบไม่ต่างจากการหายใจ ในขณะที่นอกเกมไม่มีพลังธรรมชาติจึงทำได้ยากกว่ามาก แต่เมื่อจับหลักการได้ประสบการณ์ในเกมกลับช่วยให้พัฒนาความสามารถดังกล่าวในโลกจริงได้อย่างรวดเร็ว

หลักการที่ตูลาค้นพบคือ เมื่อเขารายรำกระบวนท่าที่ฝึกฝนมานานร่างกายจะเกิดการไหลเวียนของลมปราณ เมื่อควบคุมลมปราณให้เคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องและเป็นระเบียบ สมาธิของเขาจะเพิ่มมากขึ้น

จนถึงระดับที่สามารถรับรู้การเคลื่อนไหวทางจิตได้ นอกจากนี้เขายังค้นพบอีกว่า จริงๆ ปราณและจิตในโลกสามารถเสริมความสามารถซึ่งกันและกันได้ ประกอบกับการเคลื่อนไหวโดยไม่พึ่งสายตาที่ฝึกฝนมาจากในเกม ทำให้เขาพัฒนาจิตสัมผัสได้อย่างรวดเร็ว

แต่โลกแห่งความเป็นจริงมีข้อจำกัดมากมาย แม้ว่าตุลาจะเพ่งสมาธิมากขนาดไหน ขอบเขตการรับรู้ก็มิได้มีแค่ไม่กี่เมตรเท่านั้น เขาคิดว่าหากฝึกฝนอย่างต่อเนื่องน่าจะสามารถขยายขอบเขตนี้ได้ ซึ่งคงต้องใช้เวลาอีกมากในการพิสูจน์เรื่องนี้

เมื่อเสร็จจากการประลองที่ใช้เวลาเกือบ 20 นาที และผลการประลองจบลงโดยที่ตุลาไม่โดนโจมตีใดๆ เลย เสี่ยงปรบมือจากสมาชิกชมรมและผู้รับชมก็ดังขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง หลายๆ คนต่างเดินเข้ามาถามตุลาว่า

“นายทำได้ยังไงนะ หลบได้หมดเลย ทั้งๆ ที่โดนต่อยจากมูมอับทางด้านหลังด้วย”

ตุลาบอกว่า “นี่เป็นผลมาจากการฝึกสมาธินะ ตอนนี้ฉันเริ่มเข้าใจแล้วว่าพวกยออดีมือต่อสู้กันในความมืดได้ยังไง”

แล้วตุลา ก็หันไปบอกกับเพื่อนทั้งสี่คน “พวกนายต้องฝึกทำพื้นฐานให้มากกว่านี้นะ ตอนสู้กันพวกนายใส่แรงมากไปทำให้ออกกระบวนท่าไม่ไหลลื่นเลย คูสิ รู้กันไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็เริ่มหอบแล้ว ถ้าพวกนายใช้แรงอย่างตอนฝึกไม่น่าจะเหนื่อยเร็วขนาดนี้”

คิงถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “ไ้ตอนฝึกหรือตอนประลองกับคนอื่นยังพอจะควบคุมการเคลื่อนไหวได้ แต่ตอนประลองกับนาย พวกเราเองก็อยากจะชกให้โดนสักครั้ง ตอนหลังๆ เลยลืมหัดผลออกแรงมากเกินไปหน่อย ตอนนี้ฉันเข้าใจที่อาจารย์บอกแล้วว่า การฝึกพื้นฐานมันสำคัญมากขนาดไหน ถ้าฉันฝึกนานเป็นปีๆ อย่างนาย น่าจะออกแรงได้เป็น

ธรรมชาติมากกว่านี้”

“ว่าแต่ถ้าการฝึกสมาธิมันทำได้ถึงขนาดนี้เลยหรอเนี่ย” เอกถามต่อ
ตุลายิ้มออกมา “ความจริงมันก็ไม่ง่ายหรอกนะ ถ้าจะนับจริงๆ...”
ตุลาลองคำนวณเวลาที่เขาฝึกสมาธิอย่างจริงจังทั้งในโลกจริงๆ และในเกม แล้วกล่าวว่า “ฉันเองก็ฝึกสมาธิเป็นหลักมาประมาณ 4-5 ปีได้ละมั้ง มันมีผลดีมากกว่าที่เคยคิดไว้จริงๆ แล้วยังช่วยให้เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น ทั้งบทเรียนและศิลปะการต่อสู้”

“โอ อย่างนี้พวกเราก็ตามนายไม่ทันนะสิ ตอนแรกนึกว่านายฝึกมวยมาแค่ปีเดียว สักวันก็น่าจะตามทัน แต่เรื่องสมาธิคงยากจะตามทันแฮะ แบบนี้” คิงบ่นออกมาเบาๆ

“ของอย่างนี้นั้นไม่แน่หรอกนะ ไม่เคยได้ยินหรอ เรื่องบางอย่างมันก็แล้วแต่บุญแต่กรรม คนบางคนฝึกฝนภาวนามาทั้งชีวิตยังไม่ประสบความสำเร็จ แต่คนบางคนฝึกฝนไม่นานก็บรรลุญาณได้ เพราะฉะนั้นเวลาพวกนายฝึกสมาธิก็อย่าไปคิดหวังความสำเร็จมากนักเลย แค่พยายามให้เต็มที่ ตั้งเป้าหมายแค่มีสติใจที่สงบและหนักแน่นมันคงก็พอแล้ว” ตุลาถล่ำถลอมๆ

“ได้ยินอย่างนั้นฉันชักอยากฝึกสมาธิไวๆ แล้วแฮะ จะเริ่มจันทร์หน้าใช่ไหม” เอกถามตุลาบ้าง

ตุลากล่าวว่า “ความจริงถ้าการฝึกก็ไม่ได้ซับซ้อนอะไรหรอกนะ แค่ฝึกสติ ฝึกการควบคุมลมหายใจ แล้วพยายามตัดความคิดฟุ้งซ่านออกไปก็พอ แรกๆ จะลำบากหน่อย แต่นานๆ ไปก็ชินไปเอง ที่ฉันจองห้องโสตฯ ไว้ก็เพื่อที่พวกเราจะได้มีที่เงียบๆ ฝึกกันเป็นประจำเท่านั้นเอง แต่ก็ได้บังคับนะ ใครอยากมากี่มา ความจริงแล้วมันฝึกได้ทุกเวลานั่นแหละ”

ตุลาดูนาฬิกาแล้วบอกกับเพื่อนๆ ว่า “ถ้ายังไม่ฉันขอตัวกลับบ้าน

ก่อนนี้แล้วกัน” จากนั้นตุลาาก็ลาเพื่อน ๆ และกลับบ้านไป

แต่การที่นักเรียนซึ่งไม่ใช่สมาชิกชมรมหลาย ๆ คนได้เห็นการฝึกของตุลาแล้วรู้สึกสนใจเป็นอย่างมากจนขอเข้าร่วมชมรมด้วย ทำให้สมาชิกชมรมมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีก 20 กว่าคน คิงจึงนัดแนะสมาชิกใหม่่ว่า ชมรมนี้จะมีรถรับส่งพาไปหาอาจารย์ที่โรงฝึกทุกวันเสาร์ ใครที่อยากฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ต้องไปเรียนพื้นฐานจากผู้รู้จริงก่อน จึงจะเข้าร่วมกิจกรรมชมรมในช่วงเช้าได้ เขารู้ว่าพื้นฐานที่ถูกต้องสำคัญมากขนาดไหน ให้สมาชิกใหม่ไปฝึกฝนกับอาจารย์จะดีกว่า

คนที่ลำบากและต้องกลับบ้านช้าที่สุดกลับเป็นชัย ที่ต้องรวบรวมรายชื่อและแจ้งให้สมาชิกใหม่ทราบถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ เพราะหัวหน้าชมรมกลับหนักกลับบ้านไปเป็นคนแรกซะแล้ว

เมื่อตุลาเข้าเกมมาอีกครั้ง เขาตั้งใจจะพาพวกแมวออกไปล่าบอสตัวต่อไป จึงเปิดดูแผนที่แล้ววางแผนการเดินทางทันที พบว่าต้องเดินทางไปที วูชิ เมืองแห่งลมปราณก่อน แล้วเข้าไปที่ดันเจี้ยนซึ่งอยู่ทิศเหนือของเมือง ถึงจะเจอที่อยู่ของบอสตัวต่อไป ตุลาอดรู้สึกขำไม่ได้ แม้ว่าเกาะเริ่มต้นจะมีขนาดใหญ่มาก แต่การที่เล่นเกมนี้มาเป็นปีแล้วยังวนเวียนอยู่แค่เมืองเริ่มต้นกับโดอี คงไม่มีผู้เล่นคนไหนทำอย่างเขาแน่ๆ

ตุลาเรียกพวกแมวออกมา ทันทีที่ออกมาพวกมันก็โคจรลมปราณและใช้การชอนลมปราณทันที ตุลาารู้สึกได้ว่าจิตของพวกมันสงบนิ่งมากขึ้นก็กล่าวชม

“ใช้ได้ นี่ พอพวกนายตั้งใจควบคุมลมปราณแล้ว จิตของพวกนายสงบขึ้นมากเลย”

“อย่าชวนคุยลิ มันเสียสมาธิ” บลังก้าเอ่ยเบาๆ พวกแมวอีกสี่ตัวต่างพยักหน้ารับเป็นลูกคู่

ตุลาอดข้าไม่ได้ เจ้าพวกนี้มันตั้งใจฝึกจริงๆ แล้วกล่าวต่อ “ฉันตั้งใจจะไปล่าบอสตัวต่อไปนะ ไปกันเถอะ”

“ไม่ไปอะ” พวกแมวประสานเสียงออกมาพร้อมๆ กัน

“อ้าว ไม่อยากไปล่าบอสหรือเกรง ปกติพวกนายเอาแต่บ่นไม่ใช้หรือว่า เบื่อที่จะต้องสู้กับมอนสเตอร์ตัวเดิมๆ” ตุลาถามอย่างสงสัย

“ที่เวลาตุลาฝึกพวกเรายังรอได้เลย ห้ามแอบไปเล่นสนุกคนเดียววนะ” เนโรกล่าว

“ใช่ๆ ห้ามแอบไปเล่นคนเดียววนะ ถ้าพวกเราโคจรลมปราณคล่องกว่านี้แล้วซ่อนจิตกับลมปราณได้ดีกว่านี้ค่อยไปด้วยกัน ตุลาห้ามแอบไปเล่นสนุกคนเดียวละ” มารอนเสริม

“ว้า เช็งเลย” ตุลาบ่นออกมาอย่างซ้ำๆ “เอาอย่างนี้ เดี๋ยวฉันจะไปหาโรงแรมให้พวกนายไปฝึกในนั้นก็แล้วกัน แรกๆ ก็ฝึกแค่เคลื่อนไหวง่ายๆ ก่อน แต่ต้องรักษาสติสมาธิให้ได้ตลอดเวลา หลังจากนั้นพวกนายก็ลองจับคู่ต่อสู้กันเองก็แล้วกันนะ รับรองว่าจะพัฒนาได้เร็วกว่าอยู่เฉยๆ แน่ๆ”

จากนั้นตุลาก็พาพวกแมวไปเช่าห้องในโรงแรมโดยเลือกห้องที่แพงที่สุด ยิ่งเงาเงินส่วนใหญ่ที่เขามีก็ได้มาจากการขายของพวกแมวอยู่แล้ว ให้พวกมันฝึกในห้องที่ดีที่สุดถือเป็นเรื่องสมควร เมื่อตุลาเข้าไปในห้องพักก็พบว่าพลังงานที่อยู่ในห้องเข้มข้นกว่าข้างนอกมาก และดูเหมือนจะมีวงเวทกระจายไปทั่วห้องอีกด้วย ตุลาจึงถามพวกแมวว่ารู้สึกยังไงเมื่ออยู่ในห้อง

“ห้องนี้แค่เข้ามาก็รู้สึกสบายแล้ว ดูเหมือนพลังปราณจะฟื้นฟูได้ดีกว่าข้างนอกเยอะเลย” พวกแมวตอบ ตุลาอ่านคัมภีร์ก็พบว่าห้องพักนี้จะเพิ่มอัตราการฟื้นฟูสูงกว่าข้างนอก 5 เท่า

‘ดูเหมือนเกมนี้ทุกอย่างจะขึ้นอยู่กับการใช้พลังพิเศษจริงๆ สะดวักด้วย

ยกเว้นกระเป๋ากีบของกับโบวาร์ปสินะ มิน่าทางบริษัทถึงได้บอกว่า เกมนี้แทบไม่มีการแทรกแซงการเล่นของผู้เล่นจริงๆ ยกเว้นเกาะเริ่มต้นที่มีระบบกีบของกับข้อห้ามผู้เล่นต่อสู้กันเอง ถ้าไปที่ทวีปหลักคงต้องคอยระวังตัวทุกฝั้ววซะแล้ว’ เขาคิดในใจ

ตุลาออกมาจากโรงแรมแล้วคิดในใจว่า ไหนๆ ก็อยู่ในเมืองแห่งพลังจิตทั้งที ลองไปที่สถาบันฝึกฝนการใช้พลังจิตดูก็ดีเหมือนกัน เขาตรงไปที่อาคารที่ใหญ่ที่สุดในเมือง เมื่อเข้าไปก็พบผู้เล่นหลายสิบคนกำลังต่อคิวกันอยู่ ตุลาเดินสำรวจดูก็พบจุดที่ใช้สมัครจึงเข้าไปต่อคิว เมื่อถึงคิวพนักงานก็เชิญตุลาเข้าไปในอีกห้องหนึ่ง

“กรุณาแจ้งชื่อและระดับของคุณค่ะ”

“ผมชื่อตุลา ระดับ 51 คลาส 1 ครับ”

พนักงานสาวหันมามองหน้าเขาแล้วถามต่อ “คุณใช้พลังสายไหนเป็นหลักคะ”

“พลังจิตครับ”

“ระดับ 51 ใช้พลังจิต แต่ไม่เคยมาเรียนการใช้พลังที่นี่เลยอย่างนั้นหรือคะ” พนักงานสาวถามด้วยความสงสัย

“ใช่ครับ มันแปลกมากเลยหรือครับ”

“ปกติคนที่มึ่ระดับสูงที่เข้ามาเรียนมักจะเป็นพวกที่เคยฝึกสายอื่นมาก่อน แล้วอยากเรียนรู้พลังจิตเสริมค่ะ คนที่ใช้สายจิตตรงๆ โดยมากจะมาเรียนที่นี่ตั้งแต่เลเวลยังไม่มาก มีคุณคนแรกเลยนะค่ะที่เข้ามาเรียนหลังจากใช้พลังได้แล้วและระดับสูงมากขนาดนี้” พนักงานสาวอธิบายและกล่าวว่า “เชิญคุณตุลาเข้าเรียนได้เลยนะค่ะ คุณสมบัติผ่านค่ะ”

“ไม่ต้องทำควสตร์อะไรหรือครับ” เท่าที่เขาู้การจะเข้าเรียนต้องทำควสตร์ก่อนนี่นา

พนักงานสาวยิ้มออกมาแล้วกล่าวว่า “นั่นเป็นกรณีที่มีระดับต่ำ

กว่า 30 ค่ะ ถึงต้องทำควอสต์ก่อนเพื่อพิสูจน์ว่ามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะเรียนได้ แต่คุณตุลาจะมีระดับถึง 51 ยิ่งไงก็ผ่านได้อยู่แล้ว เชิญคุณตุลาไปที่ห้องทดสอบค่ะ จะได้รู้ว่าคุณเหมาะสมที่จะเรียนการใช้จิตระดับไหน”

แล้วพนักงานสาวก็แนะนำเส้นทางให้กับตุลา เมื่อเขาเดินตามทางก็พบประตูห้องขนาดใหญ่สีน้ำตาลตามคำบอก และเมื่อเข้าไปก็พบกับชายวัยกลางคนคนหนึ่งรออยู่

“ไอ้หนูอ่อนหัด ได้ยินว่าใช้พลังจิตได้แล้วนี่ ลองปล่อยพลังโจมตีเต็มที่ให้ดูหน่อยได้ไหม” เขาถามหลังจากสัมผัสพลังจิตของตุลา แล้วพบว่าพลังจิตของตุลาไม่ได้แข็งแกร่งอย่างที่คิด แต่มีพลังพอๆ กับคนที่เริ่มฝึกใหม่เท่านั้นเอง

“ให้ผมโจมตี คุณจะดีหรือครับ” ตุลาสำรวจดูแล้ว คนคนนี้อ่อนกว่าบอสคางคาวซะอีก โจมตีเต็มที่ไม่น่าจะรอด จากนั้นเขาจึงรวบรวมพลังจิต 1,000 หน่วย สร้างดาบพลังจิตขึ้นมา ดาบพลังจิตที่สร้างขึ้นมีรูปร่างเหมือนกับดาบผ่ารูปี่ อาวุธที่ตุลาคุ้นเคยกับมันที่สุด แล้วหันไปมองหน้าผู้ทดสอบ

ผู้ทดสอบที่เห็นตุลาใช้พลังจิตสร้างอาวุธได้ถึงกับตกตะลึง ยังเห็นความแข็งแกร่งและปริมาณพลังจิตที่หนาแน่นซึ่งฉีกเป็นรูปดาบเขย่งหน้าซีด ตุลาที่เห็นก็ถามยั่วว่า

“จะให้ผมใช้ไอ้เน่โจมตีสักครั้งจริงๆ หรือครับ”

ผู้ทดสอบที่เห็นตุลาพูดคุยกับเขาโดยที่ดาบพลังจิตไม่สั่นไหวแม้แต่น้อยก็ยังตกใจในระดับความสามารถในการควบคุมพลังจิตของตุลา เขารีบกล่าวว่า

“ไม่ต้องง้อ สลายมันไปเถอะ”

ตุลาสลายดาบพลังจิตแล้วดึงพลังงานที่ก่อตัวเป็นดาบเข้ามาเก็บไว้ในร่างกาย การกระทำของตุลาจึงทำให้ผู้ทดสอบตกใจ การควบคุม

พลังอย่างสมบูรณ์แบบนี้ไม่ใช่เรื่องที่ใครๆ ก็ทำได้ ยิ่งเป็นคนที่ไม่เคยเรียนมาก่อนยิ่งเป็นเรื่องเหลือเชื่อ

“น้องชาย เอ่อ ชื่อคุณตุลาใช่ไหมครับ ไม่ทราบว่าคุณตุลาต้องการเรียนการใช้พลังจิตเหรอครับ” ตุลาที่ได้ยินอดขำไม่ได้ ไม่ถึงนาทีที่แล้วยังเรียกเขาว่าไอ้หนูอ่อนหัดอยู่เลย ตอนนี่เรียกคุณตุลาเลยทีเดียว

ตุลากล่าวว่า “อันที่จริงผมไม่เคยเรียนจากสถาบันนี้ครับ ผมเคยอยากรู้ว่าที่ี่สอนอะไรบ้าง เพราะที่ผ่านมาผมฝึกฝนด้วยตัวเองมาโดยตลอด แทบไม่ได้เข้ามาในเมืองเลยครับ เลยอยากลองศึกษาดูตั้งแต่ขั้นพื้นฐานครับ”

“ผมว่าพื้นฐานคงไม่ต้องแล้วละครับ คุณใช้พลังจิตได้ระดับนี้แล้ว ก็คงทราบดีแล้วว่าพลังจิตเกิดจากการใช้ความคิดอย่างมุ่งมั่นนั่นแหละครับ”

“ใช้ความคิดอย่างมุ่งมั่นนั่นหรอ” ตุลาพิมพ์เบาๆ หลังจากถอดแว่นแล้ว ตุลาที่เคยทดลองใช้จินตนาการเพื่อใช้พลังจิตเหมือนกัน เขาพบว่าการใช้จินตนาการเพื่อใช้พลังจิตไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด แม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้จะไม่ต่างกัน อาทิ การใช้จินตนาการเพื่อยกก้อนหินก้อนหนึ่ง เมื่อเพ่งสมาธิให้ก้อนหินลอยขึ้น พลังธรรมชาติในเกมจะตอบสนองโดยยกก้อนหินขึ้นมาตามความคิด แต่วิธีนี้ทั้งเหนื่อยและเปลืองพลังมากกว่า การใช้จิตควบคุมพลังธรรมชาติให้ยกก้อนหินขึ้นโดยตรงมาก แต่สำหรับคนที่ไม่สามารถสัมผัสพลังธรรมชาติได้ คงต้องพึ่งแต่จินตนาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

“ใช่ครับ เรื่องนี้คุณคงรู้ดีอยู่แล้ว และจุดที่พลังจิตแตกต่างจากพลังเวทคืออะไร คุณทราบหรือเปล่า”

ตุลาส่ายหน้าช้าๆ พนักงานก็หยิบแก้วออกมาสองใบ แล้วใช้มือขวาวาดวงเวทเล็กๆ ขึ้นมา ปรากฏน้ำเต็มจนเต็มแก้ว จากนั้นก็ใช้มือ

ซ้ายรวบรวมน้ำจากอากาศให้กลายเป็นหยดน้ำไหลเข้าไปในแก้วอีกใบ ตูลารู้สึกได้ทันที แม้ว่าห้องนี้จะมีขนาดใหญ่มาก แต่เมื่อรวบรวมน้ำที่อยู่ ในอากาศเข้ามารวมกันในแก้วแล้ว อากาศก็แห้งทันที

“การใช้เวทคือการเรียกธาตุออกมาจากความว่างเปล่า เมื่อผม สลายวงเวท” แล้วเขาก็สลายวงเวทที่มีมือขวา ผลคือน้ำในแก้วด้านขวา หายไปทันที “น้ำที่เกิดจากเวทมนตร์จะสลายตัวไปด้วย แต่น้ำที่รวบรวม มาด้วยพลังจิตจะไม่หายไปไหนครับ”

ตูลานึกถึงตอนที่เขาทดลองใช้เวทเรียกหินออกมาก็เป็นอย่างนั้น จริงๆ เมื่อคลายสมาธิที่ใช้ควบคุมหิน ก้อนหินที่เกิดจากเวทมนตร์ก็สลาย ตัวกลับไปเป็นพลังธรรมชาติตามเดิม ตูลาจึงกล่าวว่า

“เข้าใจแล้วครับ แปลว่าถ้าผมจะใช้พลังจิตควบคุมน้ำหรือน้ำแข็ง ผมต้องคอยพ่นน้ำติดตัวไปเป็นจำนวนมากสินะครับ จะได้ใช้พลังจิตน้อยลงเวลาที่เรียกน้ำออกมา”

“ถูกต้องครับ ถ้าคุณถนัดการใช้พลังจิตควบคุมน้ำ ในห้องปิดอย่าง ห้องนี้จะทำได้ลำบากมาก ต่างจากสายเวทมนตร์ที่เรียกใช้เมื่อไหร่ก็ได้ ดังนั้นสายจิตโดยทั่วไปมักจะเรียนรู้การควบคุมพลังงาน เช่น ไฟ สายฟ้า หรือลม มากกว่าครับ แต่ก็ต้องอาศัยจินตนาการและการฝึกฝนเป็นอย่างมาก และต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของพลังงานเหล่านี้ด้วยครับ”

ตูลากล่าวว่า “คุณพอจะแสดงการใช้จิตควบคุมไฟให้ผมดูได้ไหม ครับ”

พนักงานวัยกลางคนทำหน้าแปลกใจ คนที่มีพลังจิตสูงมากขนาด ตูลาไม่เคยใช้จินตนาการสร้างไฟเลยอย่างนั้นหรือ แต่เขาก็ไม่ได้พูดอะไร ออกมา แค่แบมือขวาแล้วใช้พลังจิตเรียกไฟออกมาให้ดู

ตูลาที่คอยสังเกตดูก็พบว่า ในขณะที่ใช้จิตเรียกไฟออกมา ตัว คนใช้คงจินตนาการถึงลูกไฟ แล้วพลังธรรมชาติเหนือฝ่ามือก็สั่นไหว

อากาศที่อยู่บริเวณนั้นเกิดการเสียดสีจนกลายเป็นความร้อน ผลที่ได้คือ ลูกไฟขนาดเล็กที่ลอยอยู่เหนือฝ่ามือของพนักงานคนนี้

ตุลาเบมือออกแล้วทดลองทำตามที่เขาเห็น แต่วิธีการแตกต่างกัน เขาใช้จิตสั่งการให้อากาศเหนือฝ่ามือเสียดสีกันจนกลายเป็นลูกไฟลอยค้างอยู่เหนือฝ่ามือ แล้วเขาก็ยิ้มออกมา ‘ง่ายกว่าที่คิดแฮะ’

“ระวังด้วยนะครับ ถ้าเป็นไฟที่เกิดจากเวทมนตร์โดยปกติจะไม่ทำร้ายผู้ร้าย แต่ไฟที่เกิดจากพลังจิตเป็นเหมือนกับกองไฟทั่วๆ ไป สามารถทำร้ายผู้ที่สร้างมันขึ้นมาได้ แล้วในห้องปิดแบบนี้ผมว่าคุณอย่าใช้มันนานๆ จะดีกว่า เดี่ยวไม่มีอากาศหายใจ”

ตุลาเข้าใจเรื่องนี้ ไฟจากเวทเกิดจากธาตุที่ทำตามคำสั่งของผู้ร้าย แม้ว่าจะมีลักษณะไม่ต่างกับไฟจากพลังจิต แต่พื้นฐานนั้นต่างกันมาก ไฟจากพลังจิตเป็นการควบคุมอากาศให้เกิดการเสียดสี เหมือนกับไฟที่เกิดจากปฏิกิริยาเคมี ไฟพวกนี้ไม่มีจิตใจไม่เหมือนไฟจากเวทมนตร์ ทำให้ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าจะไม่ทำอันตรายใคร เขาจึงกล่าวว่า

“ดูเหมือนสายจิตจะมีข้อจำกัดมากพอสมควรเลยนะครับ ทั้งพลังที่น้อยกว่าสายอื่นๆ และข้อควรระวังมากมาย”

พนักงานยิ้มออกมาแล้วกล่าวว่า “การใช้งานพลังจิตจัดได้ว่ามีความรวดเร็วว่องไวที่สุด สายปรมาณต้องโคจรลมปรมาณ สายเวทมนตร์ต้องอาศัยคำร่ายและสมาธิสูงมาก ที่สำคัญสายจิตมีอัตราการสิ้นเปลืองพลังสูงที่สุดนะครับ เพียงแต่ขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจของผู้ใช้ เช่น ถ้าโกรธมากๆ บางทีพลังจิตแทบจะไม่ลดลงเลย อัตราการสิ้นเปลืองพลังก็จะไวมากๆ แต่ถ้าใช้งานเกินขีดจำกัดนานๆ หลังใช้งานอาจทำให้ใช้พลังไม่ได้ไปช่วงหนึ่ง ซึ่งต้องระวังเรื่องนี้ด้วย”

เมื่อเห็นตุลาพยักหน้ารับเขาก็กล่าวต่อ “สายจิตมีจุดเด่นอีกอย่างคือ สามารถดึงพลังที่แฝงอยู่ในวัตถุต่างๆ ได้สูงกว่าสายอื่นๆ ครับ”

ตุลาเอ่ยรับว่า “เรื่องนี้ผมพอเข้าใจครับ” จากนั้นตุลาก็เอามีดออกมา แล้วใช้จิตสั่งการให้ตัวมีดแปลงพลังงาน ‘อิม โคะ’ ที่เสริมการโจมตีทางจิตนี้ปล่อยพลังงานออกมาได้รุนแรงกว่ามีดธรรมดาเลยแฮะ ต้องหัดควบคุมมันให้ดีๆ ซะแล้ว’

“คุณสามารถดึงพลังแฝงของอาวุธได้ด้วยเหรอครับ” พนักงานร้องขึ้นอย่างตกใจ ความสามารถระดับนี้ไม่น่าจะมีอยู่ในเกาะเริ่มต้นเลย นี่ถือว่าเป็นวิชาจิตระดับสูงของสำนักใหญ่ในทวีปหลักด้วยซ้ำ การดึงพลังแฝงของอาวุธโดยมากมักจะทำได้กับอาวุธระดับสูงที่ใช้งานมานานจนเกิดความคุ้นเคยเท่านั้น แต่เหมือนตุลาจะสามารถดึงพลังงานที่แฝงอยู่ในอาวุธได้ทุกชิ้น แม้กระทั่งมีดระดับต่ำที่อยู่ในมือ ยิ่งข้อมูลของตุลายังอยู่คลาส 1 ยิ่งไม่น่าเชื่อ

“แปลกเหรอครับ” ตุลาถามอย่างสงสัย ในเมื่อเขาสัมผัสพลังธรรมชาติได้ ทำเรื่องแบบนี้ได้ก็ถือว่าธรรมดามาก

พนักงานไม่ตอบ แต่เขาล้วงกล่องขนาดเล็กออกมาใบหนึ่งแล้วกล่าวว่า

“ผมตัดสินใจให้คุณผ่านการศึกษาของสถาบันพลังจิตแห่งเมืองได้อีครับ นี่คือไอเท็มพิเศษที่ระบุว่าความสำเร็จการศึกษาแล้ว”

ตุลารับกล่องไม้มาแล้วเปิดออก พบว่าเป็นแหวนวงหนึ่ง จากนั้นจึงอ่านคุณสมบัติของแหวน

แหวนไดอี ระดับ D คุณสมบัติ เพิ่มขีดจำกัดพลังจิตได้ 20%

เมื่อตุลาเห็นก็รู้สึกดีใจมาก ถ้าใส่แหวนวงนี้เกจพลังจิตของเขาจะเพิ่มขึ้นเกือบ 1,000 หน่วยเลยทีเดียว เขาจึงตกลงใจสวมแหวนอย่างรวดเร็ว ทันทีที่สวมแหวน ตัวแหวนก็ส่องแสงจ้าออกมา แล้วหัวแหวนที่

เป็นอัญมณีสีขาวก็ระเบิดทันที

พนักงานขายกลืนน้ำลายแล้วถามเสียงแห้งๆ “ขอโทษครับ ไม่ทราบว่าคุณตุลามีชืดจำกัดพลังจิตเท่าไรครับ”

“4,000 กว่าครับ” ตุลาตอบพลางคิดในใจอย่างแข็งๆ ว่า ‘ฝึกมาตั้งนาน ยังเก่งสู้ดาบตัวเองไม่ได้เลย’

“แหวนเสริมจิตดวงนี้จะไม่สามารถเพิ่มพลังได้มากกว่า 500 หน่วยครับ ผมคิดว่าทางสถาบันคงไม่สามารถทำประโยชน์ใดๆ ให้กับคุณตุลาได้ ต้องขออภัยด้วยครับ”

ตุลาที่ได้ยินรีบกล่าวว่า “ไม่เป็นไรครับ ผมเองก็ได้เรียนรู้เรื่องที่ไม่รู้มาก่อนจากคุณ ถ้าอย่างนั้นผมขอตัวก่อนก็แล้วกันนะครับ”

เมื่อตุลาอำลาจากไปแล้ว พนักงานวัยกลางคนคนนั้นก็อดระบายลมหายใจออกมาไม่ได้ แล้วพึมพำว่า

“เด็กอะไรน่ากลัวเป็นบ้า”

51

ตำนานกำเนิดโลก

“ดูเหมือนเกาะเริ่มต้นจะไม่มีการสอนวิธีใช้จิตระดับสูงจริงๆ ลินะ” ตูลาบ่นออกมาเซ็งๆ จากประสบการณ์ที่ผ่านมา บอสสายจิตอย่าง จระเข้ที่ซ่อนจิตได้อย่างยอดเยี่ยม หรือบอสค้างคาวที่สร้างร่างจิตซึ่งสามารถโจมตีได้เหมือนกับมอนสเตอร์ที่มีชีวิต ยังน่าสนใจกว่าบทเรียนที่สอนในสถาบันนี้อีก

เมื่อเดินออกมาที่ห้องโถงกลาง ตูลาสังเกตเห็นผู้เล่นจำนวนมาก เข้าไปเลือกซื้อสินค้าจากร้านค้าที่อยู่ด้านหนึ่ง เมื่อเดินเข้าไปดูจึงพบว่า ร้านค้าของสถาบันขายอุปกรณ์เสริมพลังจิตหลายอย่าง ตูลาที่ตอนนี้ใช้พลังจิตก็เกิดความสนใจเข้าไปเลือกดูสินค้าหลายอย่าง และแน่นอนว่า สินค้าที่ขายในสถาบันแห่งนี้ไม่มีสินค้าที่มีระดับสูงกว่าระดับ D เมื่อสอบถามคุณสมบัติของสินค้าแต่ละชิ้นอย่างละเอียดแล้ว เขาก็ตัดสินใจไม่ซื้อแม้แต่ชิ้นเดียว

สินค้าประเภทเพิ่มขีดจำกัดของเกจพลังจิตแบบเพิ่มเป็นเปอร์เซ็นต์ มีขีดจำกัดสูงสุดไม่กี่ร้อย และจากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตูลารู้ว่าถ้าเขาสวมอุปกรณ์พวกนี้พวกมันคงแตกสลายทันที แบบที่เพิ่มขีดจำกัดการใช้พลัง

สูงสุดที่ไม่ได้เพิ่มเป็นเปอร์เซ็นต์ก็เพิ่มสูงสุดได้แค่ 400 หน่วย สำหรับเขาแล้วแค่นั้นไม่มีประโยชน์เลย แค่อาดาบผ่าปฐพีมาสะพายไว้ก็เพิ่มขีดจำกัดได้ถึง 10,000 หน่วยแล้ว

ส่วนสินค้าประเภทเพิ่มพลังโจมตีหรือป้องกัน เมื่อศึกษารายละเอียดก็พบว่า หากเขาที่มีค่า INT สูงมากใช้งาน พวกมันก็จะมีชะตากรรมไม่ต่างจากแหวนโดอี ไม่สามารถรองรับพลังที่สูงขนาดนั้นได้ เมื่อปรึกษากับคนขายของแล้ว ทำให้รู้ว่าไอเท็มที่เหมาะสมกับสถานะของเขาตอนนี้ต้องเป็นไอเท็มระดับ C หรือ B เท่านั้น ซึ่งไม่มีในเกาะเริ่มต้นแน่นอน ตลารู้ดีว่าตัวเองตอนนี้ยังไม่สามารถใช้ไอเท็มระดับ A หรือ S ได้ ผลลัพธ์ที่ผ่านมาจากการทดลองใช้ดาบผ่าปฐพีอย่างเต็มกำลังไม่น่าจดจำสักเท่าไรหรอก จนอดคิดในใจไม่ได้ว่า

‘สรุปว่าเกมนี้นัดความเก่งได้จากของที่ใส่สินะ เลเวลต่ำใช้ของระดับสูงก็ตายเปล่าๆ ใช้ของต่ำกว่าระดับมากๆ ก็ทำไม่ได้ ต้องใช้ไอเท็มให้เหมาะสมกับความสามารถจะดีที่สุด ถ้าจะใช้ของที่ไม่ตรงกับความสามารถต้องเป็นของที่ไม่เสริมคุณสมบัติใดๆ เลย โชคดีที่ดาบผ่าปฐพีเป็นไอเท็มวิญญาน สามารถปรับระดับความสามารถของตัวเองตามที่เราสั่งได้ ไม่งั้นเราคงตายจากการฝึกใช้ดาบระดับสูงไปหลายรอบแล้ว’

นี่เป็นสาเหตุหลักที่ช่วงหลังๆ ตลาก็ไม่ค่อยใช้ดาบผ่าปฐพีในการต่อสู้จริงๆ เพียงแค่ใช้มันในการฝึกซ้อมทุกวันเท่านั้น ถ้าหากตั้งใจใช้พลังอย่างเต็มที่แล้วถือดาบผ่าปฐพีอยู่ในมือ ร่างกายของเขาจะรับภาระไม่ไหว หากเขาต่อสู้โดยใช้ดาบผ่าปฐพีตลอดเวลาคงไม่สามารถพัฒนาฝีมือได้อีก

เมื่อนึกถึงการพัฒนาฝีมือ ตลาก็นึกถึงชุดเกราะหมันต์ขึ้นมา ตอนนี้ทักษะประเภทที่พัฒนาได้จากการถูกโจมตี (หรือจะเรียกว่าทักษะโรคจิตดีหว่า) หลายๆ อย่างยกเว้น Auto Heal ถึงระดับสูงสุดแล้ว เพราะหลายเดือนมานี้ ตลาก็ไปท้าหลวงอัคจนพลังชีวิตหมดหลอมาหลายครั้งแล้ว

แต่ไม่ตายและไม่เสียอะไร เพราะถือเป็นการประลองกันเองของผู้เล่น เขาไม่จำเป็นต้องเอาตัวไปรับการโจมตีของพวกมอนสเตอร์อีก และการใส่เกราะจะเป็นการเรียกใช้พลังจิตโดยอัตโนมัติ นี่อาจเป็นวิธีเพิ่มขีดจำกัดการใช้งานพลังจิตที่ง่ายที่สุดก็ได้

ตุลาหาที่ลับตาแล้วเอาชุดเกราะหมันต์มาใส่ที่ละชิ้น รวมถึงติดแผ่นเหล็กเพิ่มน้ำหนักไปด้วย เมื่อใส่ครบทุกชิ้นเขากลับไม่รู้สึกรำหนักกว่าชุดผ้าธรรมดาเลย แต่เกจพลังจิตค่อยๆ ลดลงอย่างต่อเนื่องวินาทีละ 5 หน่วย โดยที่อัตราการฟื้นฟูพลังจิตของเขาดอนนี้อยู่ที่วินาทีละ 4 หน่วย (หากนั่งพักจะได้ 8 หน่วยขึ้นไป และถ้านั่งสมาธิจะยิ่งไวขึ้นอีก) เท่ากับพลังจิตของเขาจะลดลงวินาทีละ 1 หน่วย จากเกจพลังจิตที่เขาถืออยู่ในตอนนี้อย่างมากก็ใส่เกราะชุดนี้ได้แค่ชั่วโมงกว่าๆ ถ้าไม่พึ่งยาเพิ่มพลังจิต

ตุลาพยายามใช้สมาธิควบคุมพลังจิตไม่ให้มันไปควบคุมน้ำหนักของชุดเกราะ ผลปรากฏว่าน้ำหนักของชุดเกราะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเขาควบคุมพลังจิตได้อย่างสมบูรณ์ ชุดเกราะก็กลับมามีน้ำหนักอย่างที่เคยจะเป็น ตุลาอดยิ้มออกมาไม่ได้แล้วคิดในใจว่า

‘ได้วิธีฝึกประหลาดๆ มาอีกแล้ว ทั้งฝึกการควบคุมจิตและฝึกเพิ่มค่าสถานะได้ แต่พอพึ่งสมาธิควบคุมพลังจิตมากๆ กลับแบ่งสมาธิไปควบคุมการเคลื่อนไหวลำบากแะse กว่าที่จะชินคงต้องใช้เวลาอีกสักพัก กลับไปฝึกกับพวกแมวดีกว่ามั้งเนี่ย แต่ก่อนอื่นไปร้านหนังสือก่อนดีกว่า ลองหาดำราพลังจิตและพลังปรารถนาอันดับสูงที่มีขายมาอ่านดูก่อนน่าจะดี’

สาเหตุที่ตุลาตัดสินใจแบบนี้มาจากการที่เกาะเริ่มต้นไม่มีการสอนในระดับสูง สอนแต่ความรู้พื้นฐานเท่านั้น ตุลาที่มีสมาธิดีและฝึกการใช้จิตระดับสูงตามข้อมูลที่ได้มาจากลูคัสตั้งแต่แรกจึงมีความสามารถทางการใช้จิตเหนือกว่าผู้ฝึกสอนของเกาะเริ่มต้นซะอีก แต่ร้านหนังสือจะมีคู่มือการใช้จิตทั้งที่เขียนโดยสำนักต่างๆ และที่ผู้เล่นระดับสูงเขียนเพื่อ

หารายได้พิเศษ ทำให้งานจะมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ตุลาตรงไปที่ร้านหนังสือ ระหว่างทางเขาได้ยินผู้เล่นหลายๆ คน
วิจารณ์ตัวเองว่า

“ไอ้หมอนั่นมันใส่เกราะคลุมทั้งตัวเลยอะ ทำทางจะหนักนั้นนั่น”

“พวกสายปราณละมั้ง มาทำอะไรในเมืองพลังจิตหว่า”

บางคนที่มีทักษะตรวจสอบก็พูดออกมาว่า

“เฮ้ย เกราะระดับ C อะ มาจากทวีปหลักแห่งๆ สงสัยไปเล่นที่ทวีป
หลักแล้วไม่รู้ เลยกลับมาฝึกใหม่ที่เกาะเริ่มต้นละมั้ง”

ตุลาอดรู้สึกขำไม่ได้ การใส่เกราะระดับ C ในเกาะเริ่มต้นคงเป็น
เรื่องที่ประหลาดจริงๆ ด้วย ดีที่เกราะนี้ปิดหมดทั้งตัวแม้กระทั่งใบหน้า
นานๆ ที่ตุลาจึงเข้าเมืองโดยที่ไม่ต้องใส่แว่นกันแดดได้ เมื่อเข้าไปในร้าน
หนังสือ ตุลาก็นึกได้ทันทีว่า NPC สายจิตที่ไปค้ากลางเคยพูดถึงชื่อว่
ซีเรีย มิน่าตอนที่ไปค้ากลางพูดชื่อซีเรียขึ้นมา เขาถึงได้รู้สึกคุ้นมากกว่าเคย
ได้ยินชื่อนี้มาจากที่ไหน ที่แท้ซีเรียก็เป็นพนักงานในร้านหนังสือแห่งนี้เอง

เขารีบตรงดิ่งไปที่เคาน์เตอร์ กลับพบว่าพนักงานที่ทำงานอยู่
เปลี่ยนคนไปแล้ว จึงถามว่า

“สวัสดีครับ ผมชื่อตุลา ไม่ทราบว่าจะขอพบพนักงานที่ชื่อซีเรีย
ได้ไหมครับ”

พนักงานสาวที่ได้ยินหันมามองหน้าตุลาแล้วกล่าวว่า “กรุณารอ
สักครู่นะคะ”

แล้วพนักงานก็เดินเข้าไปข้างใน ไม่นานก็กลับออกมาแล้วกล่าวว่า

“เชิญคุณตุลาตามฉันมานะคะ” พนักงานสาวพาตุลาไปที่ห้องของ
ผู้จัดการ

“เชิญค่ะ ผู้จัดการสาขารอคุณอยู่”

ตุลาเข้าไปในห้องก็พบชายวัยกลางคนคนหนึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน

ในห้องนั้นสว่างและเป็นระเบียบมาก เมื่อตุลานั้นลงตรงหน้าเขา ผู้จัดการ
สาขาก็ถามอย่างเคร่งขรึม

“ไม่ทราบว่าคุณตุลาเคยได้ยินชื่อซีเรียจากที่ไหนครับ”

“ก็คุณซีเรียเป็นพนักงานที่ทำงานอยู่ที่นี้ไม่ใช่หรือครับ”

ผู้จัดการมีสีหน้าผ่อนคลายขึ้นแล้วถามว่า “แล้วคุณต้องการพบ
ซีเรียไปทำไมครับ”

“ผมได้ยินมาว่า คุณซีเรียเป็นผู้ใช้พลังจิตที่เก่งมาก เลยอยากจะ
ขอคำแนะนำนะครับ”

“ไม่ทราบว่าได้ยินเรื่องนี้มาจากไหนครับ” แม้ว่าจะพูดออกมา
เรียบๆ แต่ตุลาสัมผัสได้ว่าสภาพจิตของผู้จัดการตอนนี้ตึงเครียดมาก

‘ตกลงมันเรื่องอะไรกันหนา แค่อยากเรียนการใช้พลังจิตกับระดับ
ยอดฝีมือ ทำไมต้องเครียดมากมายขนาดนี้’ แล้วตุลาก็ทดลองกล่าว
ออกมาว่า “คุณเคยได้ยินชื่อ ลูคัส กับ หวงหลง ไหมครับ”

คราวนี้ผู้จัดการไม่ปกปิดความตกใจอีกต่อไป “ที่แท้คุณเป็นผู้เข้า
รับการทดสอบแก่นแท้แห่งจิตอย่างนั้นหรือครับ”

“แก่นแท้แห่งจิต” ตุลาทวนคำๆ ยังไม่ทันที่ผู้จัดการจะกล่าวต่อ
ตุลาก็ได้ยินเสียงหวานๆ ดังออกมาจากด้านหลัง

“ไม่ใช่หรือก เด็กคนนี้เคยเข้ารับการทดสอบแล้วแต่ไม่ผ่าน”

คราวนี้คนที่ตกใจไม่ได้มีแต่ผู้จัดการแต่รวมถึงตุลาด้วย เขาถึงกับ
ต้องล้มตาคืนมาแล้วหันกลับไปมองที่ด้านหลัง ‘สัมผัสอะไรไม่ได้เลย’ ตุลา
คิดในใจเจี๊ยบๆ เมื่อนึกได้ว่า NPC พิเศษทำอะไรได้บ้างจึงรีบสบจิตใจ
พยายามควบคุมสมาธิอย่างเต็มที่ สมาธิตั้งนี้ยังพอจะปิดบังความคิด
จากลูคัสและหวงหลงได้บ้าง แต่เขาไม่แน่ใจว่าสายจิตโดยตรงอย่างซีเรีย
จะทำได้หรือเปล่า

ซีเรียกล่าวว่า “อัลเบิร์ต บอกแล้วใช่ไหมเวลามีใครมาติดต่อหาฉัน

ให้รีบแก้ทันที”

ผู้จัดการร้านยืมแท็กซี่ แล้วกล่าวว่า “ก็ท่านซีเรียชอบแก๊งพวก นักเดินทางเป็นงานอดิเรกอยู่แล้วนี่ครับ ผมเองก็ไม่อยากจะให้ผู้เล่นถูก ท่านซีเรียปั่นหัวบ่อยๆ ในเมื่อสถานที่ที่สามารถติดต่อกับท่านซีเรียได้ ก็คือร้านหนังสือทุกสาขา ยิ่งไปถึงส่งสารนักเดินทางคนนี้นี่บ้าง อย่างหนักมือเกินไปนะครับ”

แล้วเขาก็หันมาบอกตุลาว่า “ขอให้โชคดีนะครับคุณตุลา” จากนั้น ก็ขอตัวออกไปจากห้อง

ตุลาที่ไม่กล้าเสียสมาธิได้แต่พยักหน้ารับ ซีเรียที่เห็นอดหัวเราะออกมาไม่ได้

“ฮึๆ ไม่ต้องตั้งป้อมขนาดนั้นหรอกนะ ฉันไม่ใช่พวกบ้าพลังอย่าง อีตาแก่หงหงหงหรอกนะ ถึงเธอจะผลลิดคิดอะไรไม่ดี ฉันก็ไม่ลงโทษจนถึง ตายหรอกนะ อีกอย่างแค่ค่า INT ของคลาส 1 ที่ตันอยู่ที่ระดับ 400 ป้องกัน ฉันอ่านความคิดของเธอไม่ได้หรอก แม้แต่ลูคัสหรือหงหงเองก็เถอะ ถ้าสองคนนั้นตั้งใจจริงๆ เธอไม่สามารถปิดบังสองคนนั้นได้หรอกนะ”

ตุลาระบายลมหายใจออกมาเบาๆ “เป็นอย่างนั้นเองหรือครับ ผมไม่รู้มาก่อนเลย”

ซีเรียยิ้มออกมา “สองคนนั้นเรื่องจิตและสมาธิยังไม่เข้าขั้น เลย ต้องเก็บตัวอยู่แต่ในป่าเขา เพราะเมื่อที่จะต้องมาคอยฟังความคิดคนอื่น แต่ฉันควบคุมมันได้สบายๆ อยู่แล้ว ถึงอยู่ในเมืองได้ไงล่ะ”

ที่ผ่านมาตุลาสามารถจัดการบอสต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย ทำให้ เข้าใจว่าตัวเองมีฝีมือดีมากแล้ว แต่เมื่อเผชิญหน้ากับ NPC พิเศษ ถึงได้ รู้ว่าตัวเองยังห่างไกลจากพวกนี้มากนัก ไม่ต่างจากเด็กที่เพิ่งหัดเดินเลย เขาสงสัยว่า NPC พิเศษสามคนนี้น่าจะมีฝีมือสูงที่สุดในเกมนี้แล้วละมัง

“ไม่หรอก ความสามารถของเราสามคนก็แค่ระดับสูงต่กับระดับ

จักรพรรดิของเผ่ามังกร เผ่าปีศาจ หรือเผ่าเทพเท่านั้น พวกเราเลยทำได้แค่เดินทางเข้าไปในทวีปในตำนานทั้งสามแห่ง เพราะความสามารถของพวกเรายังไม่เพียงพอที่จะไปทวีปมาอย่างทวีปจักรกลได้หรอกนะ”

“ทวีปจักรกลเหรอครับ” ตูลาถามเบาๆ

ซีเรียเอียงคอเล็กน้อยแล้วกล่าวว่า “อืม บอกออกไปจะดีไหมเนี่ย แต่ถ้าเปิดทวีปใหม่ได้แล้ว ทุกคนก็รู้กันเองอยู่ดี มันเป็นตำนานของโลกแห่งนี้นะ อย่าฟังหรือเปล่าล่ะ”

ตูลาพยักหน้ารับ ตำนานของเกมนี้ที่เขารู้ก็มีแต่หนึ่งตัวอย่างเท่านั้นเอง

“แรกเริ่มเดิมทีจักรวาลแห่งนี้มีเพียงความว่างเปล่า วันหนึ่งเทพสูงสุดได้เดินทางมาจากต่างมิติ เมื่อพบมิติซึ่งมีแต่ความว่างเปล่าอันกว้างขวางและไร้จุดสิ้นสุด ท่านจึงชักชวนทวยเทพมาจากมิติของท่าน ได้แก่เทพผู้สร้าง ที่ได้ให้กำเนิดโลกและดวงอาทิตย์ เทพแห่งชีวิต ที่ได้สร้างสิ่งมีชีวิตต่างๆ และเทพแห่งจิตวิญญาณ ที่ได้มอบจิตวิญญาณให้แก่ชีวิตที่ถูกสร้าง โดยมี เทพแห่งแผ่นดิน เป็นผู้ปรับสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสม แม้ว่าการก่อกำเนิดโลกและสิ่งมีชีวิตจะมีจุดเริ่มต้นจากความคิดของเทพสูงสุด แต่เทพสูงสุดกลับมีอีกนามว่า เทพแห่งความปั่นป่วนวุ่นวาย เมื่อเทพสูงสุดได้เห็นโลกที่ถูกสร้างขึ้น รวมถึงสิ่งมีชีวิตต่างๆ ที่อาศัยอยู่ก็เกิดความคิดที่จะเข้าไปแทรกแซงเพียงเพื่อความสนุกสนาน ทวยเทพผู้สร้างทั้งหลายจึงฉันทักลึงกันสาปเทพสูงสุดว่า หากคิดจะส่งอวตารลงมาจุติบนโลกนี้ อวตารที่จุติจะอยู่ในรูปลักษณะนี้”

จากนั้นซีเรียก็ใช้พลังจิตสร้างภาพลวงตาที่มีความคมชัดสูงขึ้นมาภาพหนึ่ง เป็นภาพทิวทัศน์อันงดงามของบรรยากาศยามเช้าบนยอดเขาสูงชัน จุดเด่นคือรูปสลักหินขนาดใหญ่ของสิ่งมีชีวิตที่มีรูปร่างแปลกประหลาด หัวเป็นหัวของหมาบูลด็อก ถ้าดูคลาตาไม่ผิด เขาเห็นว่าพวก

ช่างพยายามสลักน้ำลายที่ไหลยืดด้วย ส่วนลำตัวโค้งงอคล้ายกับลิง
ชิมแปนซี ที่ท่าที่สุดคือปานรูปหัวใจที่ตาซ้าย และปากที่คาบซิก้าร่มวนโต

“เนี่ยนะ มหาเทพ ฮ่าๆๆ” ตุลาหัวเราะออกมาอย่างกั่นไม่ไหว

ซีเรียก็ยิ้มออกมาแล้วกล่าวว่า “ไปทวีปใหม่อย่าเผลไปหัวเราะละ
เผ่าโบราณบางเผ่าที่ยังเคารพบูชาเทพรูปร่างสติแตกแบบนี้ก็มีนะ”

ตุลาอดคิดในใจไม่ได้ ‘พวกผู้สร้างเกมคิดอะไรอยู่นะ ถึงได้บรรจุ
ตำนานสติแตกแบบนี้ลงไปในเกม’ หารู้ใหม่ว่านี่ไม่ใช่ตำนานแต่เป็นเรื่อง
จริงที่เกิดขึ้น และที่ผู้สร้างบรรจุเรื่องนี้ลงไปในเกมก็ด้วยเหตุผลง่ายๆ ว่า
“มันฮาดี” ตัวตึงตัวตืดที่บรรจุเรื่องนี้ลงไปในเกมก็ไม่ใช่ใครที่ไหน
ไอ้มหาเทพสูงสุดเองนั่นแหละ

ซีเรียกล่าวต่อว่า “นอกจากเทพผู้สร้างแล้ว ก็ยังมีเทพแห่ง
วิทยาการเข้ามายังดินแดนแห่งนี้ ท่านเป็นผู้ก่อตั้งอาณาจักรจักรกลขึ้น
ว่ากันว่าที่นั่นเป็นทวีปมาายาที่ยากจะเข้าถึงได้ เบาะแสมมีเพียงสาม
จักรพรรดิแห่งเผ่าเทพ เผ่ามาร และเผ่ามังกรเท่านั้นที่รู้ พวกเราสามคน
คือ ข้า ลูกศร และหวงหลง ซึ่งเคยประมือกับสามจักรพรรดิได้รับคำยืนยัน
จากปากของทั้งสามแล้วว่า อาณาจักรที่ว่ามียูอยู่จริง”

“แล้วมีทวีปอื่นนอกเหนือจากนี้อีกไหมครับ” ตุลาถามอย่างตื่นเต้น

ซีเรียกล่าวว่า “ไม่รู้สิ สามจักรพรรดิบอกว่า พวกเราสามคนไม่
เหมาะสมที่จะเข้าไปในทวีปจักรกล แต่จะมีทวีปอื่นอีกหรือเปล่า อันนี้ไม่
รู้จริงๆ”

‘น่าสนุกดีแฮะ สักวันจะไปให้ได้ แต่คงอีกนานกว่าเราจะเก่งมาก
พอ’ แล้วตุลาก็กถามว่า

“ที่ว่าผมไม่ผ่านการทดสอบแก่นแท้แห่งจิตมันคืออะไรเหอะครับ”

“การทดสอบแก่นแท้แห่งจิตคือ การถอดแหวนผนึกจิตออกให้ได้
ด้วยตัวเองไงละ แต่ดูเหมือนเจ้าจะทำมันพังโดยที่ไม่ได้ใช้ความสามารถ

ของตัวเองนะ ถ้าถอดได้เองเจ้าคงได้ทักษะแก่นแท้แห่งจิตไปแต่แรกแล้ว”
ซีเรียตอบ

“อืม แย่จัง ผมเองก็ไม่นึกว่าตอนนั้นดาบของผมมันจะมีปฏิกิริยาแบบนั้น” ตูลาบ่นออกมาเบาๆ

ซีเรียยิ้มพลางกล่าวว่า “อย่าคิดมากไป แก่นแท้แห่งจิตไม่ได้มาจากการถอดแหวนอย่างเดียวเท่านั้น แค่อำนาจฝึกฝนการใช้จิตให้ได้ระดับสูงสุด เดียวก็ได้มาเองนั่นแหละ”

ตูลาถอดถุงมือแล้วมองไปที่แหวนซึ่งเหลืออยู่อีกสองวงแล้วถามว่า “ถ้าอย่างนั้นแหวนอีกสองวงนี้ ถ้าผมถอดได้ก็จะได้แก่นแท้แห่งปราณและเวทมนตร์อย่างนั้นหรือครับ”

“ถูกต้อง ความจริงแล้วมันมีเงื่อนไขอีกอย่างคือ ถ้าใครสามารถถอดแหวนทั้งสามวงนี้ได้ด้วยตัวเอง จะได้รับการถ่ายทอดวิชาพลังปราณ พลังจิต และพลังเวท ที่พวกเราสามคนคิดค้นขึ้น แต่น่าเสียดายที่เจ้าทำแหวนแตกไปซะก่อน แต่อย่าคิดมากเกินไปนะ วิชาของพวกเราอย่างมากแค่สู้เสมอกับระดับสามจักรพรรดิเท่านั้น เจ้าหาทางพัฒนาวิชาที่สามารถเอาชนะระดับสามจักรพรรดิให้ได้ด้วยตัวเองจะดีกว่า ฮึๆ”

ตอนท้ายซีเรียหัวเราะออกมาเบาๆ แต่ตูลาที่ได้ยินก็อดตกใจไม่ได้ จะให้เขาสร้างวิชาที่เอาชนะระดับจักรพรรดิ นั่นหมายความว่าสามารถเอาชนะ NPC พิเศษจอมโหดพวกนี้ให้ได้ด้วยนั้นหรือ บอกตรงๆ ว่าตอนนี้มองไม่เห็นหนทางจริงๆ

แต่ไหนๆ ก็ได้เจอกับซีเรียแล้ว ยังไงก็ควรขอคำชี้แนะสักหน่อย ตูลาจึงถามว่า

“ไม่ทราบว่าคุณซีเรียพอจะแนะนำการฝึกฝนพลังจิตให้ผมได้ไหมครับ”

ซีเรียมองหน้าตูลาแล้วยิ้ม สมองเจ้ากรรมของตูลาดันอดคิดถึง

คำพูดของผู้จัดการสาขาไม่ได้ ‘เจ้แกชอบแกล้งผู้เล่นเป็นงานอดิเรกนี่หว่า’ แล้วตุลาก็หน้าซีด โดนอ่านความคิดแหงๆ ตูลารับกล่าวว่า

“ถ้าลำบากก็ไม่ใช่ใครครับ เดี๋ยวผมลองไปหาดำราสายจิตมา ศึกษาด้วยตัวเองก็ได้” ตูลากล่าวแล้วเตรียมลุกออกไป ปรากฏว่าเมื่อ ขยับตัวลุกขึ้น เกวาระที่หนัก 100 กว่ากิโลกรัมเหมือนจะเพิ่มน้ำหนักขึ้น เป็น 10 เท่า เมื่อส่งพลังจิตเข้าไปในเกวาระเพื่อลดน้ำหนัก ปรากฏว่า น้ำหนักกลับมาเท่าเดิม แต่เขาต้องเสียพลังจิตไปเป็น 100 หน่วยต่อ 1 วินาที คงทนได้อีกไม่นาน

ซีเรียเล็กคิ้วแล้วกล่าวว่า “ดูเหมือนเจ้าจะคุ้นเคยกับชุดเกวาระนี้ มากสินะ พลังงานที่แฝงอยู่ในเกวาระตอบรับกับจิตของข้าได้น้อยมากฯ แต่อย่าพยายามฝืนเลย ระดับของเรามันต่างกันมากไป ฮิๆ”

ตุลาที่ได้ยินก็รู้ว่าเป็นอย่างที่ซีเรียบอก เขาอดคิดอย่างเงี้ยๆ ไม่ได้ ว่า ‘มันมี NPC ที่บังคับผู้เล่นรับเคสต์ด้วยแฮะ แล้วเราจะโดนใช้ให้ไป ทำอะไรพิสดารหรือเปล่าหว่า’

ซีเรียกล่าวว่า “อย่าคิดมากสิ ข้าไม่ใช่ให้ไปทำอะไรแปลกๆ หรอก นะ ดูเหมือนเจ้าจะได้รับเคสต์จากเจ้าลู้คส์มาแล้วนี่ ที่ให้พิชิตบอสที่เกาะ เริ่มต้นทุกตัวสินะ”

“ใช่ครับ” ตูลารับคำเบาๆ

ซีเรียกล่าวต่อ “เจ้าลู้คส์มันแผนสูงแฮะ เขาเป็นว่าพอเจ้าจัดการ กับบอสได้ทุกตัวแล้ว เจ้าจะได้ไอเท็มพิเศษชิ้นหนึ่ง ถึงตอนนั้นเจ้าค่อย กลับมารับภารกิจจากข้าแล้วกัน รับปากสิ”

“ได้ครับ” ตูลารับคำ แล้วก็ได้ยินเสียงระบบตอบรับการรับเคสต์ เขาอดคิดไม่ได้ว่า ‘มดมือชกชัดๆ’

“ฮิๆ ดีมาก คราวนี้เอาอาวุธวิญญูณออกมาสิ” ซีเรียบอก

ตุลาเอาดาบผ่าปฐพีออกมาจากกระเป๋า แล้วซีเรียก็ถามอีกว่า

“ดาบเล่มนี้ใกล้จะพัฒนาเป็นขั้น 2 แล้วหรือยัง”

ตุลาดูที่จำนวนวิญญาณสะสม แล้วกล่าวอย่างประหลาดใจว่า “ตอนนี้มีสามแสนกว่าๆ แล้วครับ ยังขาดอีกเยอะ” แล้วเขาก็หันไปถาม ซีเรีย “แต่ผมแน่ใจว่ายังไม่เคยฆ่ามอนสเตอร์มากขนาดนั้น อย่างมากก็น่าจะสักแสนตัว ทำไมวิญญาณสะสมมันมากมายขนาดนี้ได้”

ซีเรียยกไหล่แล้วพูดว่า “เรื่องวิญญาณมันเอาแน่เอานอนไม่ได้หรอก เคยได้ยินคำว่าวิญญาณแค้นหรือเปล่า พวกสัตว์กินเนื้อทุกตัวจะมากจะน้อยก็มีวิญญาณแค้นติดตามตัวตัวละ 2-3 ดวงอยู่แล้ว ดังนั้นถ้ายังเป็นพวกที่มีชีวิตมายาวนานก็ต้องเคยฆ่ามามาก ตัวหนึ่งจะมีวิญญาณหลายๆ ดวงก็ไม่แปลก เอาเป็นว่าเจ้ารีบทำให้ดาบเล่มนี้พัฒนาเป็นขั้น 2 ไวๆ ก็แล้วกัน ไม่งั้นเจอบอสลับก็ตายเปล่า”

ตุลายิ้มแหยๆ แล้วกล่าวว่า “แค่ระดับเริ่มต้นผมยังใช้พลังเต็มที่ ไม่ได้เลยครับ ถ้าดาบเล่มนี้พัฒนาไปอีก แค่มือกก็โดนพลังที่มันปล่อยออกมาขัดกระดูกเลือดแล้วมั้งครับ”

“โง่จริง เจ้ารีบเลื่อนเป็นคลาส 2 ไวๆ สิ ชีตจำกัดของค่าสถานะจะได้เลื่อนขึ้นไปสักที แล้วอาวุธวิญญาณนะมีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่ปล่อยพลังออกมาทำร้ายเจ้าของหรอกนะ ถึงเจ้าของมันจะอ่อนหัดขนาดไหนก็เถอะ”

ฉึก!

คำพูดของซีเรียเหมือนลูกศรซึ่งปักเข้าไปที่ตุลาอย่างจัง ค่าสถานะของเขาถูกซีเรียอ่านอย่างง่ายดาย แต่ค่าสถานะของดาบผ่าปฐพีแม้แต่ซีเรียก็อ่านไม่ได้ ฝึกมานานยังอ่อนกว่าดาบตัวเองหลายขุม ดาบผ่าปฐพีเหมือนจะรับรู้อารมณ์ของเจ้านายตัวเองจึงเปล่งพลังงานใส่ซีเรียอย่างรุนแรง โทษฐานที่ทำให้เจ้านายไม่สบายใจ

ซีเรียโบกแขนเสื้อที่เดียวก็สลายพลังงานไปได้ “เจียบไปเลยไอ้

ลูกหมา ไม่อยากให้เจ้านายตัวเองเก่งหรือไง”

“ผ่าปฐพีอยู่เฉยๆ น้า ไม่มีอะไรหรอก” ตูลากล่าวเบาๆ แล้วถามว่า “ทำไมเรียกมันว่าลูกหมาล่ะครับ”

ซีเรียหัวเราะออกมาแล้วกล่าวว่า “ชื่อสัตย์ จงรักภักดีกับเจ้าของ เชื่อฟังคำสั่งทุกอย่าง แถมยังเป็นอาวุธวิญญานที่เพิ่งเกิดได้ไม่นาน ยังไม่เคยพัฒนาความสามารถเลย ไม่เรียกว่าลูกหมาจะให้เรียกว่าอะไรล่ะ ฮีๆ”

ตุลาอดรู่สึกข์ขำไม่ได้ สรุปรว่ารอบตัวเขาตอนนี้มีแต่ลูกหมากับลูกแมวสินะ

ซีเรียหยิบหนังสือส่งให้เขาสามเล่มแล้วกล่าวว่า

“เอาสามเล่มนี้ไปอ่านก็แล้วกัน ไอ้ที่มีขายในร้านค้านะ ไม่ต้องไปอ่านให้เสียเวลาหรอก ส่วนใหญ่ก็เป็นแค่หนังสือโฆษณาสำนักทั้งนั้น ถ้าไม่เข้าไปเรียนจริงๆ ก็มีแค่พื้นฐานนั่นแหละ ส่วนหนังสือที่ผู้เล่นเขียนขึ้น ส่วนใหญ่มีจินตนาการหลุดโลกไปไกล ใช้พลังจิต 10 หน่วยแปลงพลังงานออกมาได้ 5 หน่วย อ่านไปก็ไม่มีประโยชน์ ยิ่งเจ้าใช้พลังธรรมชาติได้ ถ้าได้อ่านจะยิ่งรู้สึกว่าไร้สาระ”

เมื่อตุลาที่รับหนังสือมาเห็นชื่อหนังสือยิ่งรู้สึกงุนงง

“หนังสืออะไรครับเนี่ย”

52

วิชาพลังจิต

ตุลาได้รับหนังสือทั้งสามเล่มมาแล้วอ่านชื่ออย่างงง ๆ เล่มแรก
คู่มือวัตถุดิบในการทำอาหาร เล่มที่สอง รู้จริงเรื่องบึงย่าง และเล่มสุดท้าย
อาหารจานด่วน เขาอยากเรียนการใช้พลังจิตนะ ไม่ใช่เรียนเป็นยอดก๊าก
จึงถามซีเรียนอย่างสงสัยว่า

“มันเกี่ยวกับการใช้พลังจิตตรงไหนครับเนี่ย ใ้สูตรการทำอาหาร
พวกนี้ คุณซีเรียนหยิบหนังสือให้ผมผิดหรือเปล่า”

ซีเรียนที่คอยสังเกตสีหน้าตุลาอยู่ตลอดเวลาอดหัวเราะออกมา
ไม่ได้ ปฏิกริยาของตุลาเป็นอย่างที่เธอคาดคิดไว้จริงๆ ‘แกล้งเด็กคนนี้
แล้วสนุกดีจริงๆ แฮะ’

“เอาไปอ่านให้ละเอียดทั้งสามเล่มนั่นแหละ รับรองมีประโยชน์
การฝึกทำอาหารเป็นการฝึกใช้พลังจิตที่ดีที่สุดสำหรับเธอแล้ว”

“ยังงั้นหรือครับ ความจริงผมก็ทำอาหารหลาย ๆ อย่างที่มีใน
หนังสือพวกนี้เป็นอยู่แล้วนี่ครับ ผมอยากเป็นสุดยอดผู้ใช้พลังจิตนะครับ
ไม่ใช่ยอดก๊าก” ตุลาอดแย้งออกมาไม่ได้

ซีเรียนยังไม่ยอมอธิบายแต่ถามตุลาว่า “ขอถามหน่อย ที่ผ่านมาเธอ

ใช้พลังจิตต่อสู้กับศัตรูยังงี้”

“ผมใช้จิตดึงพลังแฝงที่อยู่ในอาวุธ แล้วเปลี่ยนเป็นพลังงานที่ระเบิดออกมาเวลาปะทะศัตรูครับ”

ตุลาตอบอย่างมั่นใจ เขาคิดว่าวิธีนี้น่าจะเป็นวิธีใช้พลังจิตที่ได้ประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากจะสร้างพลังโจมตีที่รุนแรงแล้ว ยังประหยัดการใช้พลังแฝงที่อยู่ในร่างกายอีกด้วย แต่ซีเรียกกลับทำลายความเชื่อมั่นของตุลาอย่างง่ายดาย โดยกล่าวว่า

“สายจิตกลับใช้การโจมตีตรงๆ อย่างสายปราณ ถ้าเธอเจอกับสายปราณที่มีพลังเท่าๆ กับเธอ หรือน้อยกว่าเธอไม่มาก รับรองได้เลยว่าแพ้แน่นอน ไอ้การปะทะตรงๆ แบบนั้นมันเหมาะกับสายปราณ สายจิตใช้วิธีแบบนี้ไม่นานก็หมดแรง ต่างกับสายปราณที่ยังสู้การโคจรลมปราณยิ่งเร็วขึ้น และยังช่วยฟื้นฟูความเหนื่อยล้าได้อีกด้วย ถ้าเธอใช้การปะทะตรงๆ ต่อให้ทักษะหระดับสูงสุดที่เธอมีจะช่วยลดความเหนื่อยล้าให้ช้าลงได้ แต่ถ้าสู้ต่อเนื่องนานๆ ยังไงก็แพ้แน่ๆ”

ตุลანიึกถึงคำกล่าวของลุงส์ที่ว่า “สายจิตมันสายเทคนิค” แล้วนึกขึ้นได้ว่า ตัวเขาเองแทบไม่เคยใช้เทคนิคในการใช้จิตเลย มีแต่ปะทะด้วยพลังที่เหนือกว่าเท่านั้น เวลาที่เขาประลองเล่นๆ กับพวกแมว ถ้าการต่อสู้ยืดเยื้อยาวนานเขาก็มักจะเสียเปรียบพวกมัน แม้จะสามารถเอาชนะได้ด้วยพลังที่เหนือกว่า แต่หลังการต่อสู้เขาจะเหนื่อยล้ามากกว่าพวกแมวจริงๆ

ซีเรียกคำตอบ “ความจริงเรื่องพื้นฐานการใช้งานนั้นคงไม่ต้องสอนอะไรเธอแล้ว คนที่สามารถใช้พลังจิตได้ระดับเธอ แกมสามารถรับรู้และใช้งานพลังธรรมชาติได้ ถ้าทักษะวิถีแห่งจิตถึงระดับสูงสุดเมื่อไหร่ก็จะได้แก่นแท้แห่งจิตทันที ที่ต้องฝึกคือเทคนิคการใช้พลังจิตต่างหาก”

แล้วซีเรียกซีไปตำราการทำอาหาร “ถ้าเธอทำทุกเมนูที่มีอยู่ใน

หนังสือพวกนี้ได้โดยใช้พลังจิตเพียงอย่างเดียว รับรองได้ว่าเรื่องเทคนิคการใช้พลังจิตของเธอจะพัฒนาได้มากแน่ๆ”

“ใช้พลังจิตเพียงอย่างเดียว...” ตูลาพึมพำเบาๆ แล้วเบิกตากว้าง “หมายความว่าผมต้องใช้พลังจิตบังคับวัตถุต่างๆ แล้วใช้พลังจิตสร้างไฟเพื่อทำอาหารหรือครับ”

คราวแรกที่ตูลาเห็นหนังสือเขายังสงสัยว่ามันยากตรงไหน แต่เมื่อนึกถึงการทำอาหารโดยใช้พลังจิตล้วนๆ มันไม่ใช่ยากแล้ว น่าจะเรียกว่าโคตรยากมากกว่า

“ไม่ใช่ใช้พลังจิตสร้างไฟ แต่ใช้พลังจิตสร้างความร้อนต่างหาก”

“มันก็ไม่ต่างกันไม่ใช่หรือครับ ไฟกับความร้อน” ตูลาอดถามออกมาไม่ได้

ซีเรียถามกลับมาว่า “เธอเคยคิดหรือเปล่าว่า ความร้อนคืออะไร และเกิดจากอะไร”

ตูลาสรางลูกไฟจากพลังจิตให้ดูแล้วตอบ “ความร้อนเกิดจากการเสียดสีครับ”

ซีเรียพยักหน้าแล้วกล่าวว่า “นั่นเป็นแค่ความร้อนที่เกิดจากการควบคุมพลังอย่างง่าย ๆ เกิดจากการที่พลังธรรมชาติในโลกแห่งนี้พยายามตอบสนองต่อจิตของผู้ใช้ ทำให้เกิดลูกไฟที่สร้างขึ้นมาอย่างง่าย ๆ แต่ลูกไฟที่สร้างขึ้นรูปแบบนี้มีข้อจำกัดมากมาย ความร้อนที่แท้จริงเกิดจากการเร่งแรงสั่นสะเทือนต่างหากล่ะ”

“การเร่งแรงสั่นสะเทือนหรือครับ” ตูลาที่ได้ยินก็นึกถึงหลักการทำงานของเครื่องไมโครเวฟขึ้นมา นั่นก็เป็นรูปแบบความร้อนที่เกิดจากการสั่นสะเทือนโมเลกุลของน้ำนั่นเอง

“ใช่แล้ว ใจที่เรอลองสร้างขึ้นมาก็เป็นแค่ลูกไฟอย่างง่าย ๆ แต่การสร้างความร้อนซับซ้อนกว่านั้นมาก วัตถุใดๆ ก็ตาม แม้ว่าจะดู

เหมือนกับอยู่นิ่งๆ ไม่มีการเคลื่อนไหว แต่มันมีแรงสั่นสะเทือนเฉพาะตัวอยู่ ถ้าแรงสั่นสะเทือนของมันให้มากขึ้นเรื่อยๆ จะส่งผลให้วัตถุนั้นเกิดความร้อนสูงขึ้น ถ้าเธอลองเร่งการสั่นของโลหะจนระดับการสั่นของมันสูงมาก เธอคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น”

ซีเรียลองถามตุลาเพื่อวัดความเข้าใจ ตุลาที่ได้ยินก็นึกถึงโลหะที่มีการสั่นในระดับโมเลกุลที่สูงมาก จนกลายเป็นความร้อนมหาศาล แล้วตอบกลับไปว่า

“มันจะละลายใช่ไหมครับ”

“ว่า! เติ้งเลย นึกว่าจะตอบว่ามันจะระเบิดซะอีก” ซีเรียกล่าวพลางยิ้มออกมาอย่างช้าๆ “ใช่แล้ว โลหะที่มีแรงสั่นสะเทือนระดับโมเลกุลสูงมากๆ จนพันธะที่ยึดเกาะกันสลายไปจะละลาย ตอนนี้เธอคงพอจะเข้าใจแล้วสินะว่า จะใช้พลังจิตสร้างความร้อนได้อย่างไร”

ตุลายิ้มแห้งๆ แล้วกล่าวว่า “เข้าใจก็ส่วนเข้าใจครับ แต่ผมจะใช้พลังจิตยังไงถึงจะสามารถควบคุมการสั่นระดับโมเลกุลได้ ตอนนี้นัยน์กวียังไม่ออก”

ซีเรียอดหัวเราะออกมาไม่ได้ “เธอนี่ซื่อบ๊อกว่าที่คิดนะ แค่อำนาจจิตกำหนดขอบเขตแล้วนี่จินตนาการเขาก็พอแล้ว ถ้าใช้จิตใส่คำสั่งที่ถูกต้อง พลังธรรมชาติที่แฝงอยู่ในโลกนี้จะทำตามที่เราสั่งเองนั่นแหละ ผู้เล่นคนอื่นนี่จินตนาการอะไรที่หลุดโลกกว่านี้มาก พลังธรรมชาติยังตอบรับได้เลย บางคนถึงขนาดใช้จิตบังคับให้เกิดเป็นร่างแยกออกมาได้ด้วยซ้ำ ไอ้การจินตนาการขอบเขตที่แรงสั่นสะเทือน คนสั่งการไม่จำเป็นต้องรับรู้ถึงระดับโมเลกุลหรอกนะ”

ตุลาที่ได้ยินก็ทดลองทันที เขาลองบังคับพลังจิตเป็นรูปทรงกลมขนาดเล็ก ลอยห่างจากตัวเองประมาณครึ่งเมตร แล้วจินตนาการว่าภายในรูปทรงกลมนั้นมีการเร่งการสั่นของอนุภาคอย่างรุนแรง ผลที่ได้คือ

เกิดลมร้อนกระจายไปทั่วห้อง

“นี่เธอไม่เคยเรียนมาหรือว่า อากาศที่ร้อนจัดจะลอยขึ้นสูงนะ ถ้าจะสร้างลูกบอลความร้อนจริงๆ ต้องควบคุมไม่ให้อากาศไหลออกมาจากขอบเขตที่สร้างขึ้นด้วย” ซีเรียเอ่ย ตุลาที่ได้ยินก็กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมไม่ให้อากาศในลูกบอลพลังจิตมีการไหลเข้าออก ผลที่ได้คือลูกบอลพลังจิตซึ่งแผ่ความร้อนออกมาอย่างรุนแรง

แต่ปัญหาที่ตุลาไม่ได้คาดคิดมาก่อนก็เกิดขึ้น นั่นคือพลังจิตของเขาลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอากาศที่ร้อนจัดขยายตัวจนความดันในลูกบอลพลังจิตสูงมากๆ ทำให้การใช้พลังจิตเพื่อป้องกันการไหลเข้าออกของอากาศต้องใช้พลังงานมากกว่าที่คิด เขารู้ได้ด้วยสัญชาตญาณว่า ถ้าพลังที่ควบคุมอากาศร้อนจัดในขอบเขตของลูกบอลหายไปจะเกิดอะไรขึ้น มันคงเกิดการระเบิดอย่างรุนแรงแน่ๆ ซีเรียที่รับรู้ได้รับกล่าวว่า

“คราวนี้ให้ทำตรงกันข้ามเลย ให้แรงสั่นสะเทือนในขอบเขตที่กำหนดลดลงจนเหลือน้อยที่สุด”

ตุลารีบทำตามที่ได้ยินทันที ลูกบอลพลังจิตค่อยๆ ลดความร้อนลง จนเมื่อพลังจิตของตุลาใกล้หมดลูกบอลก็แผ่ความเย็นออกมาแทน เขารับหยุดการใช้พลังทันที เมื่อตุลาสลายพลังจิตก็เกิดความเย็นทะลักออกมาทั่วห้อง และเกิดลมกระโชกอย่างรุนแรงอยู่ชั่วครู่ ขณะที่ตุลากำลังนั่งพักอย่างเหนื่อยอ่อน จากการใช้พลังจิตรวดเดียวกว่า 4,000 หน่วยจนหมดแรง เขาก็ได้ยินเสียงหวานๆ ของซีเรียบ่นว่า

“เจ้าอัลเบิร์ตบ่นอีกแห่งๆ”

ตุลามองออกไปรอบๆ ห้อง พบว่าพวกต้นไม้เล็กๆ ที่ประดับอยู่แห้งเหี่ยวไปหมด จากการปล่อยความร้อนในตอนการสร้างลูกบอลความร้อน และพวกสมุด หนังสือ รวมถึงของที่มีน้ำหนักเบา ต่างกระจัดกระจายออกไปทั่วห้องเพราะลมกระโชกรุนแรง จนอดนึกถึงการทดลองเมื่อครูไม่

ได้ ‘ตอนแรกนี่กว่าสายจิตมีพลังโจมตีต่ำ แต่ถ้าใช้เป็นและมีความรู้จริงๆ แล้ว มันโคตรน่ากลัวเลยนี่หว่า เผลอๆ ถ้ามีวัตถุดิบดีๆ แล้วเร่งพลังงาน ขึ้นมาถึงขีดสุดจริงๆ อาจกลายเป็นระเบิดปรมาณูได้เลยนะเนี่ย’

ซีเรียอดหัวเราะกับความคิดตุลาไม่ได้ “การเปลี่ยนธาตุเพื่อให้เกิดเป็นพลังงานมันไม่ง่ายขนาดนั้นหรอกนะ ถ้าเขามีพลังจิตลึกพันล้าน หน่วยอาจเป็นไปได้ก็ได้ ฮีๆ”

“ผมแค่ลองนึกจินตนาการเล่นๆ เองครับ” ตุลาเองก็กล่าวออกมาอย่างขำๆ ซีเรียกล่าวต่อว่า

“คราวนี้คงรู้แล้วสินะว่า การควบคุมแรงสั่นสะเทือนเป็นวิชาสายจิตที่น่ากลัวมากขนาดไหน และการประยุกต์ใช้ก็ทำได้มากมายหลายแบบ แรงสั่นสะเทือนเป็นการควบคุมแรงอย่างไร้ทิศทาง ถ้าฝึกจนควบคุมทิศทางได้ ใ้การใช้พลังจิตสั่งให้พลังธรรมชาติยกสิ่งของอย่างที่เขาทำมาจะไม่จำเป็นอีกต่อไป แต่อย่าลืมนะว่าพลังธรรมชาติก็มีความคิดของมันเอง ถึงจะไม่ซับซ้อนก็ตาม และเธอไม่สามารถควบคุมพลังที่แฝงอยู่ในสิ่งที่มีจิตใจได้ แม้กระทั่งอาวุธและชุดเกราะที่คนอื่นสวมใส่เป็นเวลานาน อย่างชุดเกราะที่เธอใส่ ฉันเองยังควบคุมพลังงานที่แฝงอยู่ในนั้นได้ยากมาก ยิ่งพลังงานที่แฝงอยู่ในอาวุธวิญญานของเธอ รับรองว่าไม่มีใครควบคุมได้ ดังนั้นรักษามันให้ดีๆ ละ”

ตุลาลูบชุดเกราะของเขาเบาๆ ชุดเกราะชุดนี้ในตอนแรกก็มีคุณสมบัติไม่ต่างจากดาบผ่าปฐพีเท่าไร เพราะมันเป็นชุดที่ตั้งใจสร้างขึ้นเพื่อเขาเท่านั้น และการที่เขาใส่ชุดนี้มานานตั้งแต่ก่อนที่แหวนจะแตก ทำให้พลังงานที่แฝงอยู่ในชุดยอมรับคำสั่งของเขา และยากที่จะตอบรับความคิดของคนอื่น แม้กระทั่งระดับสุดยอดสายจิตอย่างซีเรีย

“ผมต้องฝึกการควบคุมโดยการฝึกทำอาหารใช่ไหมครับ” ตุลาถาม พลางนึกถึงการสร้างความร้อนที่เหมาะสมที่จะไม่ทำให้วัตถุดิบไหม้ ซึ่ง

ยากกว่าที่เคยคิดเอาไว้หลายเท่า ถ้าใช้พลังจิตสร้างไฟออกมายังไม่น่าจะลำบากมากนัก

“ใช่แล้วละ แล้วก็รีบๆ เลื่อนเป็นคลาส 2 ให้ได้ด้วย ไม่งั้นเจอบอสลับเธอตายแน่นอน”

“บอสลับมันเก่งขนาดนั้นเลยหรอครับ” ตุลาถามอย่างสงสัย ถึงคู่มือจะบอกเอาไว้ว่ามีบอสลับหลายตัวก็เถอะ แต่ระดับเกาะเริ่มต้นไม่น่าจะโหดอะไรมากมายนัก

“เธอรู้หรือเปล่าว่า มอนสเตอร์ทุกตัวสามารถฝึกฝนความสามารถของตัวเองได้”

ตุลาตอบว่า “ผมเองก็เคยได้ยินเรื่องนี้มาเหมือนกันครับ”

ซีเรียกล่าวต่อ “ไอบอสลับที่ยังอยู่แค่คลาส 1 มันไม่เท่าไรหรอก ยิ่งไถ่ค่าสถานะมันก็ตันอยู่ที่ 400 แต่พวกที่เป็นคลาส 2 สิที่หนักแล้วขึ้นชื่อว่าบอสลับแปลว่าหาตัวเจอยาก แล้วคิดว่าเกาะเริ่มต้นแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นมาเกือบๆ 40 ปีแล้ว หรือเกือบ 5 ปีนอกเกม แต่ยังไม่มีการเคยเจอมอนสเตอร์คลาส 2 ที่ฝึกฝนตัวเองมาตลอด 40 ปี เธอคิดว่าตอนนี้รับมือไหวหรือเปล่าละ”

“ไม่น่าจะไหวจริงๆ แะะ สงสัยต้องรีบฝึกอย่างเร่งด่วนซะแล้ว” ตุลาคิดในใจ แล้วก็นึกได้ถึงเรื่องสำคัญ เขาถามซีเรียว่า

“ถ้าผมเลื่อนขึ้นไปคลาส 2 ค่า INT ของผมที่ตันอยู่ที่ 400 จะเพิ่มขึ้นหรือเปล่าครับ ถ้ามันเพิ่มขึ้นมากๆ ผมจะฝึกวิชาปรารถนาเพื่อเพิ่มค่าสถานะโดยเฉพาะค่า VIT จะดีหรือเปล่า”

“ฉันว่าถ้าเธออยากจะใช้พลังหลายสายก็ต้องฝึกการควบคุมให้ดีๆ เธอรู้หรือเปล่าว่าเกจพลังจิต พลังเวท หรือพลังปรารถนาขึ้นอยู่กับอะไร” ซีเรียถามกลับ

“ขึ้นอยู่กับปริมาณพลังงานที่แฝงอยู่ในร่างกายครับ แม้ว่าผมจะ

ใช้จิตควบคุมพลังงานนอกกาย แต่ผมก็รู้สึกได้ว่า พลังที่แผ่อยู่ในร่างกายจะลดลงเรื่อยๆ ถ้าใช้งานไปนานๆ” ตูลาตอบ

“ถูกแล้ว ดังนั้นถ้าฝึกการใช้ปรารถนา ด้วยการเปลี่ยนพลังงานบริสุทธิ์ที่แผ่อยู่ในร่างกายให้กลายเป็นปรารถนา หรือพลังธรรมชาติที่หลอมรวมกับจิต จะช่วยเพิ่มสมรรถภาพของร่างกายได้มากก็จริง แต่เกจพลังจิตจะลดลงไปด้วย เพราะร่างกายของเรามีขีดจำกัดของพลังแผ่อยู่ ซึ่งนั่นขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนด้วย”

“แต่ตอนที่ผมฝึกใช้ปรารถนา เกจพลังทั้ง 3 เกจเพิ่มขึ้นทั้งหมดเลยนะครับ” ตูลาแย้ง

ซีเรียอธิบายว่า “นั่นเพราะตอนนั้นเธอควบคุมพลังที่แผ่อยู่ในร่างกายได้น้อยมากต่างหากล่ะ เมื่อฝึกฝนพลังสายใดสายหนึ่ง ความสามารถในการควบคุมของสายที่เหลือเลยเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ไม่ใช่ว่าไม่มีวิธีแก้นะ นั่นคือการเข้าถึงแก่นแท้ให้ได้ แล้วฝึกการดึงพลังงานนอกกายเข้ามาใช้แทนพลังงานที่แผ่อยู่ในร่างกายให้ได้ และต้องมีสมาธิสูงมากด้วย แต่อย่างเธอคงอีกนานมั่งกว่าจะทำได้”

ตูลานึกถึงแหวนผนักพลังที่เหลือ พวกมันเป็นตัวช่วยให้เข้าถึงแก่นแท้ได้ง่ายๆ นี่หว่า แถมตอนที่ยังเข้าถึงแก่นแท้ไม่ได้ ยังช่วยสกัดไม่ให้มีการก่อเกิดลมปรารถนาในร่างกายอีกต่างหาก พลังจิตของเขาเลยพัฒนาเร็วมากขนาดนี้ เพราะพลังแผ่ในร่างกายจะเปลี่ยนเป็นพลังจิตทั้งหมด ไม่กลายเป็นลมปรารถนาเลย นี่มันโอเคที่สุดโก่งชัดๆ

ซีเรียสรุปว่า “เอาเป็นว่าฝึกทำอาหารให้เก่งๆ แล้วก็รีบๆ เลื่อนไปคลาส 2 ได้แล้ว พอเคลียร์บอสครบทั้งเกาะค่อยกลับมาหาฉัน ติดต่อก็ที่ร้านหนังสือทุกแห่ง ตอนนี้อยู่ได้แล้วละ อ้อ! อย่าลืมไปจ่ายค่านั่งสื่อกับพนักงานข้างล่างด้วยนะ”

เมื่อตูลาลงมาที่เคาน์เตอร์เพื่อจ่ายค่านั่งสื่อก็ปรากฏว่าไอ้ตำรา

ทำอาหารง่าย ๆ กลับมีราคาถึง 200 เหรียญทอง ตลาดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมราคามันแพงมากขนาดนี้ เขาถามอัลเบิร์ตที่คิดเงินว่า

“ดูๆ ไปแล้วนี่มันก็ตำราทำอาหารธรรมดานี่ครับ ทำไมมันแพงมากมายขนาดนี้”

“ราคานี้รวมกับค่าความเสียหายที่ห้องทำงานของผมด้วยครับ” อัลเบิร์ตเอ่ยเบาๆ แล้วถอนหายใจอีกครั้ง “ความจริงผมเองก็ไม่อยากจะคิดเงินเพิ่มหรอกนะครับ ถ้าท่านซีเรียใช้พลังจิตฟื้นฟูสภาพห้องให้มันก็ไม่มีปัญหา ระดับท่านซีเรียทำได้สบายๆ อยู่แล้ว แต่พอคุณตลาดมาท่านซีเรียก็หายตัวไป ผมเลยต้องมาคิดค่าเสียหายจากคุณครับ”

ตลาดที่ได้ยินก็ใจต้องจ่ายเงินไปอีก 200 เหรียญทอง แต่พอคิดๆ ดูแล้วไอ้ห้องที่มันละอะมันก็มาจากฝีมือของเขาเองด้วย ตลาดเลยไม่ได้ติดใจอะไรมากนัก มีแต่อัลเบิร์ตซึ่งคิดว่าสภาพห้องเป็นฝีมือของซีเรียที่อดรู้สึกสงสารตลาดไม่ได้ แต่ทำไงได้ คนรับผิดชอบต้นหายหัวไปแล้ว เลยต้องเรียกค่าเสียหายจากผู้อยู่ในเหตุการณ์อย่างตลาด โดยไม่รู้เลยว่ากำลังเข้าใจผิด เมื่อเห็นตลาดซื้อหนังสือคู่มือการทำอาหาร เขาเลยแถมหนังสือเกี่ยวกับการทำอาหารที่หายาก และสูตรอาหารระดับภัตตาคารที่มีราคาแพงให้ตลาดอีกหลายเล่ม ตลาดมองดูหนังสือการทำอาหารจำนวนมากพลางคิดในใจว่า

‘แค่สามเล่มก็จะตายแล้วครับ ถ้าทำได้หมดนี่จริงๆ ผมคงได้ตำแหน่งยอดก๊ากมาอีกตำแหน่งแหละ’

ตลาดตรงดิ่งกลับไปโรงแรม สรุปว่าข้อมูลที่ได้มาจากสถาบันพลังจิตไม่มีประโยชน์เลย แต่เขาก็ได้วิธีฝึกจิตมาอีกหลายรูปแบบ ไม่รู้ว่าพวกแมวดอนนี่ฝึกการซ่อนปรานและซ่อนจิตได้ถึงไหนแล้ว

เมื่อเข้าไปในห้อง ตลาดลองใช้จิตสัมผัสเพื่อหาตำแหน่งของพวกเขา

แมวแต่หาไม่พบ ‘พวกมันก้าวหน้าไวดีแฮะ’ ตุลาเปลี่ยนเป็นการใช้สัมผัสพลังธรรมชาติแทน แต่ก็ยังไม่สามารถระบุตำแหน่งของพวกแมวได้ จึงพยายามเร่งสมาธิอย่างเต็มที่ ก็พบว่ามียางอยู่บนเตียงนอนของเขา

ตุลาเดินเข้าไปใกล้ก็พบว่าบนเตียงมีแมวห้าตัวนอนหลับอยู่ พวกมันไม่ได้นอนหลับเฉยๆ ขณะที่หลับยังสามารถโคจรลมปราณและใช้การซ่อนปรารถไปได้พร้อมๆ กันด้วย

‘มีนาจับจิตของพวกมันไม่ได้เลย กำลังหลับกันอยู่เนือง’ ตุลาอดขำไม่ได้ เขาตกลงใจเก็บชุดเกราะใส่กระเป๋าแล้วเข้าไปอาบน้ำ เมื่อออกจากห้องน้ำก็พบว่าพวกแมวทั้งห้าตัวตื่นขึ้นมาแล้ว

“หิวแล้วอะ ทำอะไรให้กินหน่อยสิ” บลังก้ากล่าวแล้วเดินมาพันแข้งพันขา

“หายไปทั้งวันเลยนะ ตุลา” มารอนกล่าวพลางกระโดดขึ้นมาเกาะไหล่ของตุลา

ตุลาหัวเราะออกมาแล้วตกใจสั่งอาหารจากโรงแรมมากิน ซึ่งก็สมกับที่เป็นโรงแรมระดับห้าดาว อาหารอร่อยกว่าที่เขาทำเองมาก พวกแมวทั้งห้าตัวกินกันจนพุงป่องออกมาเลยทีเดียว

“เอาไว้อันหลังฉันจะทำเมนูพวกนี้ให้พวกแกกินเองก็แล้วกันนะ ตอนนี้ได้สูตรมาแล้ว รับรองว่าจะทำให้อร่อยกว่านี้แน่ๆ” ตุลาพูดออกมาเมื่อเห็นพวกแมวนอนพุงป่องกลับไปกลิ้งมาอยู่บนเตียง เท่าที่ตุลาอ่านผ่านตาพบว่า เมนูที่สั่งมาในวันนี้มีหลายอย่างที่มีอยู่ในคู่มือการทำอาหารที่ได้มา เอาไว้อันหลังลองฝึกทำให้พวกแมวช่วยกินก็น่าจะดี ตุลาถามพวกแมวอีกว่า

“ว่าแต่พวกแกฝึกไปถึงไหนแล้วละ ดูเหมือนจะโคจรลมปราณได้ตลอดเวลาแล้วนี่นา แกมซ่อนปรารถได้มิดชิดดีด้วย”

บลูอายส์ตอบว่า “ถ้าไม่ขยับตัวไวๆ ก็ทำได้ตลอดเวลาแน่นอนแหละ

แต่เคลื่อนที่เร็วๆ แล้วยังมีพลังหลุดออกมาชัดเลย ฝึกยากกว่าที่คิดเยอะ”

ตุลาเข้าใจเรื่องนี้ดี เพราะเขาเองกว่าจะฝึกสมาธิจนมีความมั่นคงขนาดที่ควบคุมการเคลื่อนไหวได้อย่างสมบูรณ์ยังใช้เวลาเกือบครึ่งปี พวกแมวพวกนี้ถึงจะขยันฝึกมากขนาดไหน ก็คงต้องใช้เวลาอีกมาก

“เอาเป็นว่าค่อยๆ ฝึกไปก็แล้วกันนะ ฉันเองก็ต้องฝึกการใช้พลังจิตเหมือนกัน เรื่องบอสตัวต่อไปพวกนายพร้อมเมื่อไหร่เดี๋ยวพวกเราค่อยไปด้วยกัน”

ตุลากล่าวจบแล้วบิดขี้เกียจออกมา “แต่ฉันว่าพรุ่งนี้พวกเราออกไปจากที่นี่ดีกว่านะ อยู่ในโรงแรมนี้รู้สึกขี้เกียจยิ่งงี้ก็ไม่ว่า ถึงพลังจะฟื้นฟูได้ไวมากก็เถอะ แต่พออยู่ไปนานๆ รู้สึกอยากนอนจริงๆ แฮะ”

“จริงด้วย” เกลกกล่าวแล้วหัวหวอด “สงสัยที่นี่จะทำให้พวกเราง่วงบ่อยๆ มั้ง”

“ถ้าพวกเราบาดเจ็บหนักๆ เข้ามาที่นี่คงมีประโยชน์มากๆ ทั้งฟื้นฟูพลังได้ไวและนอนหลับได้สนิท ห้องพิเศษนี่คงออกแบบมาแบบนี้มั้ง เอาเป็นว่าพรุ่งนี้พวกเราออกไปหาที่ฝึกนอกเมืองก็แล้วกันนะ”

ตุลาสรุปแล้วพวกแมวต่างก็พยักหน้าเห็นด้วย ก่อนที่พวกแมวจะฝึกกันอีกสักพัก จากนั้นจึงตัดสินใจนอนหลับ ส่วนตุลาลองศึกษาดาราศาสตร์ได้มาในวันนี้ และวางแผนออกไปซื้อของใช้ในตอนเช้า

เมื่อถึงเช้าวันใหม่ ตุลา ก็ออกจากโรงแรม ตรงดิ่งไปซื้อเครื่องปรุงที่ระบุไว้ในตำราทำอาหาร แล้วเดินทางออกนอกเมืองทันที เขาคงลงใจเลือกสถานที่ฝึกฝนบริเวณภูเขาที่เคยลองใช้ดาบผ่าปรุพีได้เมื่อกำลัง เพราะเห็นว่าบริเวณนี้มีสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์และอยู่ห่างจากจุดที่มีบอสอยู่ ไม่น่าจะมีผู้เล่นเข้ามาวุ่นวาย เมื่อมาถึง ตุลาปล่อยให้พวกแมวเดินเล่นตามใจชอบ ส่วนตัวเขาเริ่มหัดทำอาหารหลายๆ เมนูตามที่ได้มา

ขณะที่ทำก็พยายามศึกษาว่า ความร้อนที่เกิดขึ้นมีผลอย่างไรต่ออาหารที่กำลังทำ จากนั้นก็ทดลองทำอาหารโดยใช้พลังจิต แน่ใจว่าการใช้พลังจิตของเขายังขาดความละเอียดอ่อนอยู่มาก อาหารส่วนใหญ่ที่ทำออกมาถ้าไม่ไหม้ก็ดิบไปเลย

แม้ว่าอาหารส่วนใหญ่ที่ทำโดยใช้พลังจิตจะกินไม่ได้ แต่ที่น่าดีใจคือ ทักษะวิถีแห่งจิตที่ไม่ได้เลื่อนระดับมานานกลับพัฒนาไปได้หลายระดับ ตูลาที่เคยเข้าใจว่าตัวเองสามารถควบคุมพลังจิตได้ดีกว่าใครๆ รู้แล้วว่าต้องฝึกฝนอะไรเพิ่มเติม

ตูลาวិเคราะห์รูปแบบการใช้พลังจิตที่ได้รับคำแนะนำมาจากซีเรีย แล้วอดคิดไม่ได้ว่า การใช้พลังจิตในรูปแบบนี้น่าจะสามารถใช้ได้ในโลกจริงๆ ฟังจากที่ไปตำหนางเคยบอก ดูเหมือนซีเรียจะเป็น NPC พิเศษที่มีต้นแบบมาจากคนที่มีพลังจิตจริงๆ ไม่น่าว่าต้นแบบของซีเรียอาจเป็นคนที่ใช้พลังจิตควบคุมความร้อนได้ก็เป็นได้ เขาอดพิมพ์ออกมาไม่ได้ว่า

“ถ้าเราฝึกพลังจิตรูปแบบนี้ได้คล่องมากๆ แล้วลองเอาไปใช้นอกเกม จะทำได้หรือเปล่าหว่า”

53

ข้ามชั้น

การฝึกการทำอาหารกลับมีประโยชน์มากกว่าที่ตุลาคาดคิดไว้มาก ที่ผ่านมานอกจากตอนที่ตุลาศึกษาโครงสร้างการทำงานของหูแล้ว เขาไม่เคยใช้สมรรถนะของสิ่งใดอย่างละเอียดอีกเลย แต่เมื่อได้รับคำแนะนำให้ฝึกการทำอาหาร เขาจำเป็นต้องฟังสมาธิเพื่อรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพของวัตถุดิบที่ได้รับความร้อน หลังการฝึกฝน เขาก็รับรู้ได้อย่างชัดเจนว่า การใช้จิตสัมผัสและการอ่านกระแสพลังงาน พัฒนาไปได้มากกว่าที่คิดมาก

จากเมื่อก่อนตุลาอ่านกระแสพลังงาน ทำให้เขาสามารถรับรู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวได้ เมื่อได้รับทักษะสัมผัสที่หก ยิ่งทำให้ระดับการรับรู้ชัดเจนและมีระยะทางของการรับรู้มากขึ้น ตอนนี้เมื่อฝึกการทำอาหาร ระดับการรับรู้ของตุลาจึงละเอียดมากขึ้น ถึงขนาดคาดเดาความหนาแน่นของวัตถุที่อยู่รอบตัวในระยะใกล้ได้แม้จะหลับตาอยู่

แต่มีข้อดีก็มีข้อเสีย การที่ตุลาสามารถรับรู้ข้อมูลของสิ่งที่อยู่รอบตัวได้อย่างชัดเจน กลับทำให้เขาเกิดปัญหาจากการรับข้อมูลมากเกินไป แม้จะปิดการรับรู้ผ่านดวงตาไปแล้ว แต่การที่สามารถรับรู้ข้อมูล

ของสิ่งที่อยู่รอบตัวแม้กระทั่งความหนาแน่นของวัตถุต่างๆ ก็ทำให้เขารู้สึกมันงงและปวดหัวเล็กน้อย

‘คงต้องใช้เวลาไม่น้อยเลยนะเนี่ย กว่าจะชินกับการรับข้อมูลมากมายขนาดนี้ตลอดเวลา’

หลังการฝึกทำอาหาร ตูลาตกลงใจนั่งสมาธิเพื่อบรรเทาอาการมึนหัว และฝึกการแยกสมาธิเพื่อป้องกันการรับรู้สัมผัสรอบตัวที่ชัดเจนจนเกินไป เมื่อยังไม่ชินกับความสามารถใหม่ก็ต้องฝึกตัดการรับรู้ไปก่อน เพื่อให้สมองรับภาระมากจนเกินไป ในห้วงสมาธิ ตูลาพิจารณาว่าการรับรู้ที่มีความละเอียดสูงขึ้นเป็นความสามารถใหม่ที่มีประโยชน์มาก หากฝึกฝนจนเชี่ยวชาญจะไม่มีใครเข้ามาใกล้ๆ เขาได้โดยที่ไม่รู้ตัวเหมือนที่ผ่านมาอีก ดังนั้นตูลาจึงตัดสินใจควบคุมสมาธิเพื่อตัดการรับรู้ระยะไกลออกไป จนท้ายที่สุด ความสามารถในการรับรู้ของตุลาก็เหลืออยู่เพียงไม่กี่เมตรรอบตัวเท่านั้น

“แบบนี้เรียกว่าสูงสุดคืนสู่สามัญหรือเปล่าเนี่ย” ตูลาพิมพ์อย่างขำๆ สภาพในตอนนี้อย่างไม่ต่างจากตอนที่เขาฝึกกับลูกส์เมื่อตอนเข้ามาเล่นเกมใหม่ๆ เลย ในเวลานั้นตูลาสามารถสัมผัสพลังธรรมชาติได้เพียงไม่กี่เมตรเท่านั้นเอง ตอนนี้นี้ก็แทบไม่ต่างกันเท่าไร เพียงแต่ความละเอียดที่สัมผัสได้จากรอบตัวชัดเจนกว่าหลายเท่า

ด้วยสภาพในตอนนี้อย่างที่ตูลามั่นใจว่าคงไม่มีใครโจมตีเขาในระยะประชิดได้โดยที่ไม่รู้ตัวแน่ๆ แต่ถ้าเป็นการโจมตีจากระยะไกลเขาเองคงยากจะรับมือได้ ดูท่าคงต้องฝึกจนขอบเขตการรับรู้ทำได้ไกลกว่านี้มากๆ ถึงจะออกไปล่าบอสต่อได้ ในขณะที่คิดอย่างเคลิบเคลิ้ม ตูลารู้สึกได้ว่าพวกแมวค่อยๆ ย่องเข้ามาหาเขาทางด้านหลังจึงกล่าวว่า

“มาก็ดีแล้ว ฉันทำอาหารไว้เพียบเลย พวกแกเข้าไปกินแล้วบอกทีสิว่า อาหารที่ฉันทำพอจะสู้อาหารที่โรงแรมทำออกมาได้หรือเปล่า”

บลึงกำร้องออกมาว่า “ว้า! นี่กว่าซ่อนจิตกับปรารถได้เจ๋งสุดๆ แล้ว แท้ๆ ตูลายังรู้ตัวอีก”

มารอน “ก็บอกแล้วว่าให้ซ่อนได้ดีจนถึงขนาดวังเต็มแรงก็ยังไม่มีพลังหลุดออกมาให้ได้ก่อน”

เกล “ใช่ๆ บลึงกำชอบใจร้อนอะ”

ตุลาที่ได้ยินรู้สึกเหมือนเขากำลังโกงพวกแมวอยู่จริงๆ ระดับการรับรู้ของเขาในตอนนี้นี้ถึงจะไม่มีกระแสปรารถและจิตหลุดออกมา แต่ถ้าเข้ามาในระยะการรับรู้ของเขาแล้ว ยังไงก็ซ่อนมวลของร่างกายไม่ได้อยู่ดี ดังนั้นไม่ว่าพวกแมวจะซ่อนปรารถและจิตได้ดีขนาดไหนก็ไม่มีประโยชน์ ถ้าตอนนี้พวกมันเข้ามาใกล้ๆ ยังไงเขาก็รู้สึกได้

“ตุลาเล่นอะไรอะ”

บลูอายส์กล่าวพลางมองไปที่จานสามใส่อาหารจำนวนมากซึ่งแบ่งเป็นสามกลุ่ม กลุ่มแรกเป็นอาหารที่ตุลาทำแล้วรู้สึกว่ารสชาติดี แน่แน่นอนว่าเป็นการทำโดยใช้วิธีปกติ กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มพอกินได้ เป็นการทำอาหารโดยใช้วิธีปกติ แต่บางเมนูเขาทดลองทำครั้งแรกรสชาติจึงยังไม่ได้มาตรฐาน และการทำอาหารโดยใช้พลังจิตที่ออกมาไม่ไหม้หรือดิบจนเกินไป กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่ตุลาลงความเห็นว่หาที่ฝังให้มันจะดีที่สุด ต่อให้เอาไปเททิ้งไว้ในป่าก็รับประกันได้ว่าสุนัขไม่รับประทาน

“ก็ทดลองทำอาหารไป กะว่าจะทำให้อร่อยกว่าของกินที่โรงแรมทำนะ แต่มันก็มีผิดพลาดกันบ้าง เอาเป็นว่าไอ้กองจานที่ไม่ร่ามนั่นเดี๋ยวฉันเอาไปหาที่เททิ้งเอง กองที่ดูดีมีชาติตระกูลนั้นพวกแกขัดให้เต็มที่แล้ว” ตุลาพูดออกมาซ้ำๆ

พวกแมวที่ได้ฟังก็ไม่เกรงใจอีก รีบเข้าไปชิมอาหารสูตรเด็ดที่ตุลาลองทำแล้วพากันวิจารณ์

“เนี่ยอย่างยังสู้โรงแรมทำไม่ได้นะ แต่ไก่ทอดพอจะสู้ไหว”

“น้ำซุปร่อยกว่าของโรงแรมอีก แต่ไฉ่เนื้อผัดเหนียวอะ”

และคำวิจารณ์ต่างๆ อีกมากมาย จนตุลาอดคิดในใจอย่างซ้ำๆ ไม่ได้ว่า ‘เราจะเชื่อประสาทรบรุษของแหมวได้หรือเปล่าหว่า ไม่ใช่พอทำจนคล่องแล้วมีแต่แหมวที่กินอร่อยนะ’ ในขณะที่ตุลาใช้พลังจิตจัดการกับบรรดาอาหารที่ไม่ผ่านมาตรฐานเขาก็นึกขึ้นได้ ‘จริงสิ พอเรารู้สึกมั่นใจกับวิธีทำเมนูไหน ค่อยเอาไปลองทำที่บ้านให้พ่อกับแม่ชิมก็ได้เนี่ย แต่คงต้องห่มผ้ามืออีกสักพัก ดีที่โลกจำลองวัตถุดิบหาได้ง่ายๆ จะได้ฝึกได้มากๆ หน่อย’

หลังจากจัดการจานสามจานจนมากเสร็จ ตุลาาก็กลับมาหาพวกแหมว สภาพของแหมวห้าตัวตอนนี้ไม่ต่างจากตอนอยู่ที่โรงแรมเลย ทุกตัวพุงป่องแล้วนอนกลิ้งไปกลิ้งมาอย่างมีความสุข เขาจึงเดินเข้าไปเล่นกับพวกมัน

“พวกแกไม่กลัวอ้วนเลยหรอ กินกันมากขนาดนี้เนี่ย หือ”

“ทำไมต้องกลัวอ้วนด้วยละ” บลังก้าถามออกมาอย่างงงๆ

“นั่นสิ อ้วนสิดี แปลว่ามีแรงเหลือเยอะ ถ้าผอมๆ แล้วตอนหลังไม่มีอะไรกินไม่นานก็หมดแรง” เนโรเสริมขึ้นมาอีกตัว

“นั่นสินะ จะเอาค่านิยมของคนไปยึดเยียดให้พวกแหมวคงไม่เหมาะะ’ แต่ตุลาก็ยังกล่าวว่า “เอาเป็นว่าพวกแกไม่กลัวอ้วนก็ดี แต่ถ้าอ้วนมากเกินไปจะเคลื่อนไหวลำบากนะ ระวังไว้ด้วย แล้วคราวหน้าฉันคงต้องให้พวกแกออกล่าหาวัตถุดิบมาทำอาหารให้มากๆ หน่อยก็แล้วกัน วันนี้ใช้ไปเยอะจนเหลือน้อยแล้ว”

“ตุลาจะทำอาหารแบบนี้ให้กินทุกวันเลยหรอ” มารอนร้องออกมาอย่างดีใจ

“แน่นอน” ตุลายิ้มออกมา

“ผู้ตาย คราวหน้าพวกเราล่าวันละร้อยตัวเลย ไม่สิ พันตัวเลย”

บลั่งกำร็องออกมา

“เอาให้หมดป่า ตูลาจะได้ทำได้หลายๆ เมนู” เกลเสริม

“ได้เลย ลู๊ตตาย” พวกแมวส่งเสียงพร้อมๆ กัน

ตุลาถอนหายใจแล้วบ่นออกมาว่า

“เฮ้อ! ใ้พวกเหมียวจอมตะกละ ตกลงพวกแกอยากเป็นแมวหรือ
หมูกันแน่เนี่ย”

เมื่อตุลาออกมานอกเกม เขาก็เริ่มการนั่งสมาธิตามปกติ เพื่อรอเวลาที่จะออกไปฝึกร่างกาย เขาพบว่า ระดับการใช้จิตสัมผัสในโลกจริงๆ ก้าวหน้าไปมากกว่าเดิม น่าจะเป็นเพราะการฝึกในเกมที่ช่วยให้เขารู้จักการควบคุมจิตสัมผัสมากขึ้นและรู้จักการเพ่งสมาธิเพื่อตรวจสอบวัตถุอย่างละเอียดจากการฝึกทำอาหาร

แม้ว่าตอนนี้ระดับการรับรู้ของตุลาจะพัฒนาขึ้นมาก แต่เขาก็กังไม่กล้าเพ่งสมาธิเพื่อทดลองเร่งการสั่นของอนุภาคในการสร้างความร้อน เพราะไม่รู้ว่าถ้าใช้จิตในโลกจริงในรูปแบบนี้จะเกิดผลอย่างไร ตุลาตั้งใจว่าถ้าทำอาหารในเกมได้ชำนาญแล้ว ค่อยเอาความรู้ที่ได้มาทดลองในภายหลังจะปลอดภัยกว่า อีกร้อยอย่างเขาเองก็ไม่รู้ว่าการใช้พลังจิตในโลกจริงจะส่งผลต่อร่างกายอย่างไร แต่จากการฝึกที่ผ่านมา การใช้จิตสัมผัสไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและสมองเลย กลับกันการใช้จิตสัมผัสกลับช่วยในการพัฒนาระดับสมาธิและลมปราณ แต่การใช้จิตเคลื่อนย้ายสิ่งของทำให้เกิดความเหนื่อยล้ามาก ตุลาคิดว่าเขาควรฝึกฝนสิ่งที่มั่นใจมากที่สุดไปก่อน เมื่อเกิดความเชี่ยวชาญแล้ว ในอนาคตค่อยคิดว่าจะฝึกหรือปล่อยมันทิ้งไป เมื่อได้เวลาเขาก็ออกไปฝึกฝนร่างกายตามปกติ

การเรียนรู้ในวันศุกร์เป็นไปตามปกติ เมื่อเลิกเรียนชัยก็ประกาศกับเพื่อนๆ ในห้องว่า การติวในวันอาทิตย์ทางรีสอร์ทของเขาจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่างเอง คำประกาศนี้เรียกเสียงเฮจากเพื่อนๆ ในชั้นได้เป็นอย่างดี ตูลาที่ได้ยินถามชัยว่า

“ชัย จะดีเหรอที่ที่บ้านนายออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดแบบนี้”

ชัยกล่าวว่า “ได้ชื้ออย่าคิดมาก พ่อฉันเพิ่งโทรมาบอกเมื่อกี้ว่า หุ่นหลายตัวที่นายแนะนำทำกำไรได้มากกว่าค่าใช้จ่ายของการใช้ห้องประชุมอีก”

“โห พ่อนายลงทุนไม่น้อยเลยนะนั่น ฝากนายไปบอกพ่อนายด้วยนะ ความจริงแล้วฉันก็ไม่ได้วิเคราะห์เก่งอะไรมากมายนักหรอก การเล่นหุ้นมันมีความเสี่ยง บางตัวฉันเองก็ต้องยอมขายขาดทุนเหมือนกัน ไม่มีใครฟันธงปะๆ ได้ทุกตัวหรอกนะ” ตูลากล่าวอย่างเป็นห่วง

ชัยหัวเราะออกมาแล้วเอ่ยว่า “เรื่องนี้ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกน่า พ่อฉันไม่ได้เอาเงินส่วนอื่นไปเล่นหุ้นหรอกนะ พ่อฉันบอกเสมอว่า เงินที่เอาไปเล่นหุ้นต้องเป็นเงินเย็นไม่ใช่เงินหมุน แล้วต้องทำใจไว้ด้วยว่า ต่อให้ขาดทุนก็อย่าคิดมาก นายอย่าห่วงไปเลย”

“ได้ยินแบบนี้ค่อยสบายใจหน่อย” ตูลากล่าวออกมาอย่างโล่งอก “ถ้าจันเจอกันพรุ่งนี้นะ”

“เดี่ยว แล้ววันนี้จะไม่ฝึกซ้อมกันสักหน่อยเหรอ” คิงแทรกขึ้นมา

ตูลายิ้มแล้วกล่าวว่า “เอาไว้วันหลังก็แล้วกัน พอตีว่าวันนี้ฉันมีธุระนะ”

ตูลาตั้งใจว่าวันนี้เขาจะเข้าเกมเร็วกว่าปกติ เพื่อที่จะได้มีเวลาฝึกในการทำอาหารและการทำสมาธิมากขึ้น เขาตั้งใจจะพัฒนาสมาธิและจิตสัมผัสให้สูงที่สุด เพื่อที่จะได้ไปทดสอบกับศิษย์พี่ใหญ่อีกครั้ง

เมื่อเข้าเกม ตูลาใช้เวลาวันแรกศึกษาตำราตามปกติ เนื่องจากช่วงนี้เขาไม่คิดที่จะออกไปล่าบอส ตารางการเล่นเกมจึงเหมือนกับการฝึก

ตามปกติ ส่วนเวลาที่เหลือตุลาใช้เพื่อการฝึกสมาธิและการทำอาหาร พวกแมวเองก็ออกล่ามอนสเตอร์รอบๆ บริเวณนั้นอย่างเต็มที่ จนทำให้ปาที่ เคยมีสัตว์ป่ามากมายเจียบลงอย่างไม่น่าเชื่อ และวัตถุดิบที่พวกแมวหา มาได้ก็มีมากมาย จนตุลาคิดว่าน่าจะพอเลี้ยงพวกแมวได้เป็นเดือนๆ เลยทีเดียว

เมื่อถึงเวลาที่ตุลาจะออกจากเกม เขาพบว่าจิตสัมผัสของตัวเอง พัฒนาระยะการรับรู้ได้อีก 1 เมตร จึงอดรู้สึกตื่นเต้นไม่ได้ ด้านจิตใจเขา พัฒนาไปได้มากขนาดไหนแล้ว ระดับสมาธิของเขาจะสามารถทนต่อจิตสังหารในโลกจริงได้หรือไม่ อีกไม่กี่ชั่วโมงก็จะได้เวลาพิสูจน์แล้ว

และแล้วเวลาที่รอคอยก็มาถึง เมื่อตุลามาถึงสำนักก็ตรง เข้าไปในโรงฝึกแล้วถามหาศิษย์พี่ทันที ส่วนเพื่อนสนิททั้งสี่คนที่รู้ต่างก็กระจายข่าวออกไปในกลุ่มสมาชิกว่า ตุลาขอประลองกับศิษย์พี่อีกครั้งหลายๆ คนต่างรู้สึกสนใจเพราะเห็นว่าตุลาสามารถรับมือกับคนสี่คนได้อย่างสบายๆ ถ้าประลองกับศิษย์พี่ผลการประลองจะเป็นอย่างไร ทุกคนต่างก็อยากให้เห็น

หลี่หลินหวังเองก็รู้สึกดีใจมาก แม้ว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเขาจะใช้วิธีการชี้แนะที่รุนแรงไปบ้าง ทำให้กังวลว่าตุลาจะกลัวจนเลิกฝึกฝนอยู่เหมือนกัน เมื่อได้ยินว่าตุลาอยากจะทำแก้มือ เขาเองก็อยากรู้ว่าตุลาเองมีพัฒนาการไปมากขนาดไหน จึงตอบตกลงในทันที

ไต่หยางที่ได้ยินข่าวก็ออกมาเป็นผู้ควบคุมการฝึกซ้อมของสองศิษย์ที่โดดเด่นที่สุด เมื่อถึงเวลาประลอง ทั้งสองคนต่างคำนับกัน ตุลาที่เตรียมความพร้อมมาหลายวันหลับตาลงรวบรวมสมาธิ เขาค่อยๆ ตั้งท่าแล้วควบคุมลมปราณอย่างช้าๆ เมื่อเกิดสมาธิถึงจุดหนึ่งก็ใช้จิตสัมผัสทันที

แม้ว่าหลี่หลินหวางจะไม่ว่าตุลาใช้จิตสัมผัสได้ แต่สัญชาตญาณของยอดฝีมือรู้สึกได้อย่างชัดเจนว่า ตอนนี้ตุลาไม่ใช่ตุลาคนเดิมเมื่อสัปดาห์ก่อนอีกแล้ว ทันทีที่เริ่มลงมือ หลี่หลินหวางก็ปล่อยจิตสังหารออกมาอย่างเต็มที่ เพื่อทดสอบปฏิกิริยาของตุลา

เหล่าศิษย์ซึ่งประจำที่สำนักอดดูทานออกมาไม่ได้ว่า “โห ศิษย์พี่ใหญ่ถึงกับเอาจริงตั้งแต่แรกเลยหรอเนี่ย”

คิงอดถามไม่ได้ว่า “เอาจริงแต่แรกหรอครับ”

“อืม นายเองคงยังฝึกสมาธิได้ไม่ดีพอเลยยังสัมผัสไม่ได้สินะ คอยดูให้ดีๆ ก็แล้วกัน”

คิงที่ได้ยินรีบฟังสมาธิเพื่อคอยดูการต่อสู้ของศิษย์พี่และเพื่อนรัก

ตุลาที่ได้รับแรงกดดันโดยตรงรวบรวมสมาธิไปที่การเคลื่อนไหวของหลี่หลินหวาง เขาจะไม่ปล่อยให้ความหวาดกลัวมีผลต่อการเคลื่อนไหวอีกอย่างสัปดาห์ที่แล้วแน่นอน หลี่หลินหวางเห็นตุลายังคงรักษาสมาธิได้อย่างมั่นคงก็ยิ้มออกมา แล้วเริ่มลงมือโจมตีอย่างเต็มกำลังท่าผลักฝ่ามือที่ใช้ออกมาอย่างแผ่วพล้วแต่แฝงไปด้วยพลังที่น่ากลัว เคลื่อนเข้าใกล้ตุลาซึ่งเตรียมพร้อมอย่างเต็มที่ เมื่อเข้ามาใกล้ตุลารีบเคลื่อนไหวตัวหลบและตีได้อย่างเหมาะสม หลี่หลินหวางไม่มีทางเลือกได้แต่เปลี่ยนรูปแบบจากรุกเป็นรับ เมื่อเปลี่ยนรูปแบบตุลา ก็อาศัยจังหวะนี้พลิกแพลงโจมตีไปที่จุดบอดซึ่งเกิดจากการขาดความต่อเนื่องทันที

หลี่หลินหวางก็สมกับที่เป็นผู้ที่ฝึกฝนมานาน แม้ว่าจะอยู่ในสภาพเสียเปรียบแต่เขาก็สามารถพลิกแพลงกระบวนท่าจากรับเป็นรุกเพื่อปะทะกับตุลาตรงๆ ได้อย่างไหลลื่น ตุลารู้ว่าด้านพลังและลมปราณยังเป็นรองศิษย์พี่อยู่มาก เขารีบอาศัยการก้าวเท้าเคลื่อนไหวหลบหนีทันที ทำให้ทั้งสองคนกลับไปอยู่ในสภาพเผชิญหน้าเหมือนตอนเริ่มต้นอีกครั้ง

‘น่าสนใจจริงๆ เมื่อครู้งเญหรือเปล่าเนะ’ หลี่หลินหวางคิดในใจ

อย่างตื่นเต้นที่ตุลาสามารถบังคับเขาให้เปลี่ยนจากรุกเป็นรับได้เมื่อครู ตุลาสามารถต้านทานจิตสังหารได้แล้วจริงๆ หรือว่าบังเอิญกันแน่ หลีหลินหวางตกลงใจทดสอบอีกครั้ง เขาอาศัยการก้าวเท้าเข้าประชิดตัวตุลา แล้วเริ่มบุกอย่างต่อเนื่อง ตุลาเองก็ฉะฉานสามารถรับมืออย่างเต็มที่ เขาใช้จิตสัมผัสที่ฝึกมาคาดการณ์กระบวนท่าล่องหน้าของศิษย์ที่ได้หลายส่วนแล้ว ตีได้อย่างเหมาะเจาะ ทำให้หลีหลินหวางต้องเปลี่ยนจากรุกเป็นรับอีกครั้ง

หลีหลินหวางทดลองบุกโจมตีตุลาอีกหลายครั้ง จนเขามั่นใจแล้วว่าจิตสังหารของเขาไม่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของตุลาจริงๆ ทั้งหลีหลินหวางและไท่หยางต่างตกใจในพัฒนาการของตุลามาก ไม่นึกเลยว่าเวลาเพียงสัปดาห์เดียวจะพัฒนาไปได้มากขนาดนี้ นี่สมควรเรียกได้ว่าจากกัน 3 วันต้องประเมินฝีมือใหม่จริงๆ

หลีหลินหวางยิ้มออกมาแล้วหยุดปล่อยจิตสังหาร “ยอดเยี่ยมมากตุลา เพียงแค่สัปดาห์เดียวก็พัฒนาไปได้มากขนาดนี้ คราวนี้พี่จะลงมือจริงจังแล้วนะ” หลีหลินหวางกล่าวยิ้มๆ บรรยายกาศของเขาเปลี่ยนไปทันที ไม่มีการปล่อยจิตสังหารออกมาอีกแล้ว แต่ตุลารู้ได้ทันทีว่าสมาธิของหลีหลินหวางเพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว

หลีหลินหวางผลัดมือออกมาอย่างแผ่วพริ้ว ตุลาที่คาดการณ์ได้ก็เตรียมรับมือและเตรียมจู่โจมสวนกลับ แต่เมื่อเข้าใกล้ ท่าฝ่ามือกลับเปลี่ยนเป็นหมัดที่พุ่งเข้าสู่ตุลาอย่างรวดเร็ว ตุลาหลบหลีกได้ทันท่วงที ถึงอย่างนั้นในขณะที่เขาเตรียมท่าฝ่ามือเพื่อสวนกลับ หมัดที่กระแทกกลับกลายเป็นฝ่ามือที่คว้าไปจับแขนของเขาอย่างไม่ทันตั้งตัวจนต้องรีบก้าวเท้าหลบ เมื่อพ้นระยะก็ก้าวเท้าเปลี่ยนทิศทางแล้วอาศัยแรงหมุนจู่โจมทันที

ทั้งสองคนต่อสู้กันอย่างตื่นเต้น สำหรับหลีหลินหวาง น้อยครั้งที่เขาจะได้ลงมืออย่างเต็มที่ แม้ว่าทั้งสองคนจะมีชื่อเป็นศิษย์ของไท่หยาง

แต่วิชาของตุลาเป็นเพลงมวยตระกูลไป ส่วนหลี่หลินหวางใช้เพลงมวยตระกูลหยาง ทั้งสองคนต่างลงมือกันอย่างเต็มที่ ด้านพละกำลังและการพลิกเพลงหลี่หลินหวางเหนือกว่าตุลา แต่ด้านสมาธิและการก้าวเท้าสร้างจังหวะตุลาเหนือกว่า

การประลองดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งสองคนไม่มีใครพลาดท่าให้กับอีกฝ่าย ความจริงแล้วการต่อสู้ของผู้ที่มีฝีมือใกล้เคียงกันจะสามารถพัฒนาความสามารถให้กับอีกฝ่ายได้ดีที่สุด การต่อสู้ครั้งนี้ตุลาเรียนรู้การพลิกเพลงกระบวนท่าได้เป็นอย่างมาก การลงมือของหลี่หลินหวางแต่ละท่าสามารถพลิกเพลงรูปแบบได้มากมาย ทำให้จินตนาการของตุลากว้างไกลขึ้นไปอีกขั้น สำหรับหลี่หลินหวางเองก็ได้ประโยชน์ไม่น้อย การก้าวเท้าของตุลาเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้เคลื่อนไหวได้อย่างเหมาะสมและสามารถรักษาสมดุลได้เป็นอย่างดี การประลองครั้งนี้จึงได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

การประลองดำเนินไปได้อีกสักพัก ก็ได้ยินไท่หยางส่งเสียงออกมาว่า

“พอได้แล้ว”

ทั้งสองคนต่างหยุดมือ และผลการประลองที่ออกมาก็ชัดเจน หลี่หลินหวางอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ แต่ตุลากลั้มมีเหงื่อไหลและหอบหายใจอย่างเหนื่อยอ่อน ทั้งสองคนต่างสูดลมหายใจลึกๆ แล้วควบคุมลมปราณให้สงบลง

เมื่อการประลองยุติ ศิษย์ทั้งสำนักต่างปรบมือให้ร้อง หลี่หลินหวางอดบ่นไม่ได้ว่า

“น่าเสียดายจริงๆ กำลังสนุกเลย”

ตุลาที่ได้ยินหัวเราะออกมา “ถ้าไม่หยุดมือ อีกไม่ถึง 10 นาทีผมล้มทั้งยืนแน่ๆ ครับ ศิษย์พี่”

หลี่หลินหวางหันไปกล่าวกับทุกคนว่า

“เออละ ทุกคน แยกย้ายกันไปฝึกได้แล้ว จำไว้ว่าพยายามมีสมาธิในการฝึกให้มากๆ สักวันทุกคนจะทำได้อย่างที่ได้เห็นเมื่อครู ตั้งใจฝึกกันให้ดีนะ”

ศิษย์ในสำนักต่างขานรับ แล้วแยกย้ายกันออกไปฝึกฝนตามความเหมาะสม ทุกคนที่ได้รับชมการต่อสู้ต่างฝึกฝีมืออย่างกระตือรือร้น

ไต้หยางกล่าวกับตุลาว่า “ไม่น่าเชื่อเลยนะว่าเธอจะสามารถพัฒนาฝีมือข้ามขั้นได้เร็วขนาดนี้”

“ข้ามขั้นเหอครับ” ตุลาถามด้วยความสงสัย

หลี่หลินหวางอธิบายว่า “สภาวะที่ดีที่สุดคือ การฝึกสมาธิได้อย่างมุ่งมั่น ไม่คิดเรื่องแพ้ชนะ ใช้กระบวนการทำได้อย่างมีสติ แต่ปกติเมื่อเผชิญกับจิตสังหาร หลายๆ คนต่างพยายามต้านทานโดยการปล่อยจิตสังหารออกมาต่อต้าน น้อยคนนักที่จะทำได้เหมือนกับเธอ ที่ใช้สมาธิรับมือกับจิตสังหารได้อย่างเยือกเย็น”

ตุลาที่ได้รับคำชมอดรู้สึกชื่นไม่ได้ เขาไม่คิดเลยว่าจะได้รับคำชมแบบนี้

ไต้หยางกล่าวต่อ “ความจริงฉันคิดว่า เธอจะใช้ความมุ่งมั่นสร้างจิตสังหารออกมาต้านทานจิตสังหารของหลี่หลินหวางซะอีก ไม่นึกเลยว่าเธอจะพัฒนาข้ามขั้นเป็นการใช้สมาธิและความเยือกเย็นรับมือได้ นี่ถ้าเป็นเมื่อ 5 ปีก่อน รับรองว่าหลี่หลินหวางแพ้แน่ๆ ฮ่าๆ”

หลี่หลินหวางเกาหัวอย่างเขินๆ แล้วกล่าวกับตุลา “เมื่อก่อนตอนที่ยังเป็นวัยรุ่น ก็อยากต่อสู้จนทำประลองไปทั่วนั่นแหละ พอมีอายุมากขึ้นเลยหันมาฝึกฝนจิตใจ จนในที่สุดก็สามารถละวางการใช้จิตสังหารได้เมื่อ 5 ปีก่อน ถ้าตุลาตอนนี้มาประลองกับพี่เมื่อ 5 ปีก่อน รับรองชนะได้สบาย”

“ผมไม่ได้คิดเองเหอครับ ได้รับคำแนะนำจากคุณต้าหลาง

นั่นแหละ ผมเองก็พอรู้ว่าไม่เหมาะกับการใช้จิตสังหารแต่แรกแล้วครับ”

“ไปพักผ่อนเถอะ ตุลาคงเหนื่อยมากแล้ว เอาไว้สัปดาห์หน้ามา
ประลองกันอีกนะ” หลีหลินหวางกล่าวออกมา ตุลาจึงคำนับทั้งสองคน
แล้วขอตัวออกมา

เมื่อตุลาแยกตัวไป ไท่หยางก็กล่าวว่า

“ยอดเยี่ยมที่ไว้จิตสังหารอย่างนั้นหรือ เด็กคนนี้น่าสนใจจริงๆ”

หลีหลินหวางยิ้มออกมา “ใช่ครับ น่าสนใจจริงๆ ผมตัดสินใจว่า
จะรอให้ตุลาปิดเทอมก่อน แล้วผมจะต้องพาตุลาไปต่างประเทศให้ได้ น่า
จะเป็นประสบการณ์ที่ดี”

ไท่หยางหัวเราะแล้วเอ่ย “ถ้าผ่านไปฮ่องกง อย่าลืมพาเด็กนี้ไปหา
ต้าหลางนะ เจ้านั่นกำชับมาหลายรอบแล้ว แต่เจ้าหนูนี้ถ้าได้ไปฝึกฝนที่
ต่างประเทศแล้วจะเป็นยังไงนะ อยากให้ถึงตอนนั้นจริงๆ”

หลีหลินหวางยิ้มออกมาอีกครั้ง

“นั่นสิครับ น่าสนใจจริงๆ”